

שמעתם מה ספרו היום בספרייה שבועמוד 60?

גם אתם צחקתם כשקראתם את המודעה המצלמת בעמוד 15?

למה סערו היום הרוחות בחדר השעונים שבועמוד 34?

אנחנו...
אנחנו...

אֲנַחְנוּ
וְצֵאֵינוּ

חֹבֶרֶת פֶּסַח
תשע"ט
לְכָל הַמְשֻׁפָּחָה

שלום לכם, ילדים יקרים!

החוקרת שלפניכם עוסקת בנקיון כפיים המשפיע בודאות על נקיון הלב. ממון הזלת, סודות המפקדים בדינו, רכוש צבארי שאינו שלנו - אלו הם נושאים שכלנו פוגשים במשך השנה כלה, ועוצרים בהם בספק ובסימן שאלה. החוקרת הזו היא מיזם

"216 שעות של נקיון הלב"

- שבוע של למוד מהנה ומחכים, שמבטח לכם שאם תצטרפו אליו - הוא ישפיע על כל השנה שלכם ויטיב את חייכם. "לא נתנו המועדות אלא כדי שיעסקו בהם בתורה". מהו העתוי המתאים יותר מחג הפסח הכשר והנקי כדי לעסוק בתשומת לב בתורת הזהירות בהזלת ובחפציו!

השתלבו בסיור המדרג במשרדי "אנחנו וצאצאינו" יחד עם עשרות אלפים מילדי ישראל, למדו את התכנים המרתקים והשתתפו בתכניות חיותיות. הכירו את הילדון החביב "שמתי לב" ואת מאיר המזכיר מאיר הפנים, למענכם, ולמען הסדר הטוב...
יהי רצון שזנכה לכסח כשר ונקי וללב ולכפיים נקיים במשך השנה כלה.

בברכה
מערכת "אנחנו וצאצאינו"

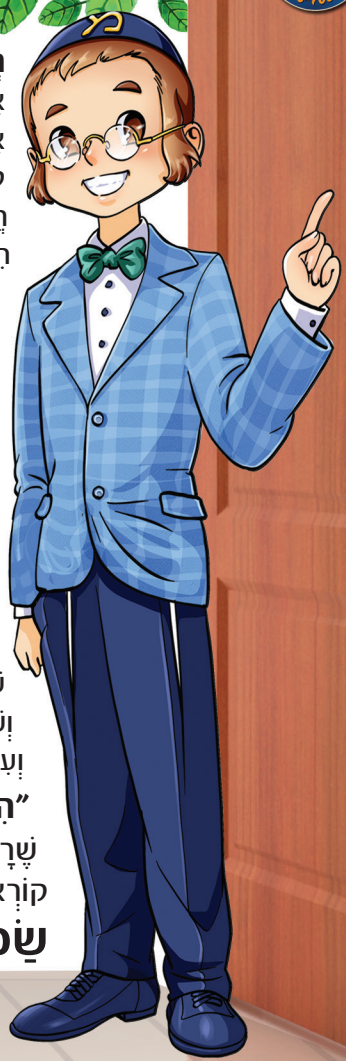
ניתן להשיג:
"אנחנו וצאצאינו"
רח' נחמיה 15 ב"ב
ת.ד. 1501
טל: 036150805
פקס: 03-6164267
a6150805@gmail.com

מדור לוח מודעות מצרי : כתיבה: י.ג.
הצירים מתוך "הגדת יודאיקה"
בהוצאת יפה נוף 581-581-1599.
אירים: מ. יעל
גרפיקה עיצוב ועימוד:
052-7160439
ניקוד: ר. פישר | ח. פוזן

הפקה: "אנחנו וצאצאינו"
פיקוח: הרב מרדכי בלוי
כתיבה ועריכה תורנית:
הרב ישראל כהן
ניהול פרויקט: ח. רוז
כתיבה: ז. כהן
© כל הזכויות שמורות

הי, שלום!
חברים יקרים שלי!
אתם מתפלאים:
איך נכנסתי
לחברת?
הרי רק היום בפקר
התפללתי אתכם במנין,
ובשבע שעבר עוד
ישבתי על ידכם בפתה...
מתי הספיקו
"אנחנו וצאצאינו"
לציר אותי
ולהדפיס אותי ב-
רבות עתקים?
אתם שואלים:
במה מתי זכה??
טוב, זה לא סוד
שקוראים לי מתי,
ושם משפחתי הוא לב
ועם המדה הטובה
"התבוננות"
שרכשתי לעצמי,
קוראים לי כלם:
שמתי לב

משרדי
"אנחנו וצאצאינו"

שעות פעילות:

ימים א-ה
9:00-15:00

1700-700-613

כבר בחדש טבת שמעתי אי אילו שמעות ש"אנחנו וצאצאינו" עתידים להוציא לאור לקראת פסח חוברת מיחדת. בחדש שבט התגלגל לאזני שהחברת מעסק בנקיון - כמה מתאים לתקופה! אבל לא הנקיון שכלנו מכירים מההכנות האחרונות לחג... נקיון שונה, חשוב ומהותי!

גלו לי שהחברת מעסק בנקיון הפנים שלנו. החוברת תתן לנו כלים שינחו אותנו לנהג בתשומת לב למזון הזולת ויודרכו אותנו כיצד לנקות, לדקדק ולבדק שאין בידינו חלילה חפצים שאינם שייכים לנו, שאין במעשינו חשש גזל, ועוד...

שמחתי מאד. הרגשתי שהנושא קשור אלי, ואני רוצה להיות שותף!

עוד באדר א' דפקתי בעדינות על דלת המשרד של "אנחנו וצאצאינו".

פתח לי אדם יקר שביקרים:

שלום שלום! נעים להכיר!
שמי הוא מאיר המזכיר.
במה אפטר לעזר?

אני רוצה להרתם ולתרום
להפקת החוברת ב"נקיון הפנים", אפטר?

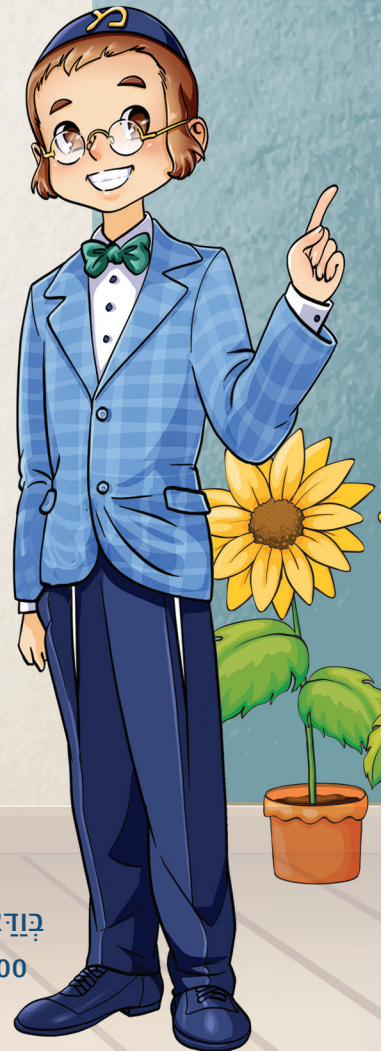
בשמחה רבה, מתי לבי!
כל כך ברור ששמתי לבי!

בשביל מה יש לנו לב, אם לא כדי לשים אותו?
אני רוצה להשתתף בפעילות ולעזר לי ולחברי
לקנות עוד ועוד מעשים טובים.

אנחנו מסכימים לכל רעיון שיכול לזכות את הרבים!

מאיר המזכיר הלך לבקש רשות בשבילי, וחזר נלהב:

בנדאי, תעלה ותבוא ותגיע! ותביא אתך גם את כל החברים,
40,000 ילדי אנחנו וצאצאינו לכאן! הזמן אותם ל- 8 ימים
מלאים וגדושים, ונארח אותם פה, במשרד, בצומא!

216 שעות, שבוע של נקיון פנימי ללב!

אני מתרגש וגם מתבייש להדריך כזה צבור...

כדאי לך! זהו ערך צבור!
גם אני המזכיר, היושב תמיד
מאחורי הקלעים
אשמיע קולי לשבת האחים -
הנה מה טוב ונעים!

האמת היא, שאני די נרגש לקראת המפגש...

התועדות של רבבות ילדים
היא מארע חסר תקדים!!!

אז נופיע בכל העמודים ונערוך את הסיוור?
בתנאי שגם אני אשתתף באיזה שעור!

כמו שאני רואה, המשרד פאן קטן

נשתדל לארח אתכם ברחב, עד כמה שנתן
אנחנו מזמינים את כלכם,
הצפיפות משתלמת ושנה!
לדעת - השתתפות במערוך
"נקיון הלב השנתי" היא חובה!

בלמוד משתף
את חג הפסח נמתיק
עם שמתי לב והמזכיר התיק!
נבקר בחדרים השונים
ונצבר נקודות זכות ב"קו ונקי"!

שיהיה לכלנו פסח כשר ונקי,
ונקי גם כל השנה!!!
להתראות בעמודים הבאים!!!

מחכים לשתף פעולה
שמתי לב, מאיר המזכיר
וכל הצוות המארח מ"אנחנו וצאצאינו".

לוח משימות

מדי יום יש לדאוג ב"קו ונקי"
אלו משימות בצעתם.
למוד עם אבא במשך 20 דקות
100 נקודות =
עזרה בבית במשך 15 דקות
50 נקודות =
תפלת שחרית בצבור
75 נקודות =
תפלת ערבית בצבור
75 נקודות =
אמירת 3 פרקי תהלים
30 נקודות =

216 שעות במשרדי אנחנו וצאצאינו --- 216 שעות במשרדי אנחנו
הנכם מוזמנים לבקר בחדרים השונים, קראו היטב את

קו ונקי 613-9

2	3
תקליטור פס	חידון יומי
5	6
משימות יומיות	רחפן לאפיקומו
8	9
משימות פסחים	לכמות הנקודות שצברתם

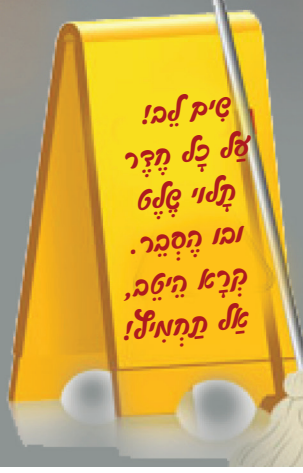
**חדר שיעורים
מדור תורני**

בחדר זה לומדים מדי
יום הלכות חשובות
ומרתקות.
בגמר הלמוד עונים על
החידון הימי שבשלחן
המזכירות,
ומיד אחר כך מתקשרים
ל"קו ונקי" ומקישים
את התשובות הנכונות.
כל תשובה = 50 נקודות.

**חדר הספרייה
סיפור יומי**

בחדר זה
עשרות ספרים
יקרי ערך,
מדי יום
נתן לקרא כאן
ספורים נדירים.

הוראות ה
ב"קו ונקי"
מתקשרים
משתתפים בכך
תכניו
צוברים אלפי
לאחר החג, החל
נתן לרכש פרט
באמצעות הנקודות
הוראות מלאות
הפרטיסים בן
והפעם "מ"
באנחנו וצא
הגענו ל-2000
כל נקודה נוספת
תהיה שווה פ
בהצלחה

בחנו וצאצאינו --- 216 שעות במשרדי אנחנו וצאצאינו 216 ---
 את הכתוב בשלטים, בהצלחה, פסח כשר שמח ונקי!

לחדר המתנות
 הפוך דף

לאולפני הדיסקים
 עמוד 64

03-69-89-6

1 הרשמה	2 קליטור פוס
4 צוף התורה	5 שימות מיות
7 מטבחון פיצוחים	8 שניות סחים

חדר המטבחון
 אגוזים לפיצוח

כאן ממתינים לכם מדי יום
 מגן סוגי אגוזים
 חלקם קשים מעט לפצוח...
 ממלץ מאד לשפשוף המוח!
 חושבים שהצלחתם לפצוח?
 התקשרו ל"קו ונקי", בחרו
 במדור פצוחים, הקישו
 את המספר המופיע בצד
 שמאל של האגוז שפצחתם
 , ופעלו על פי ההוראות אם
 אכן פצחתם נכונה תוכלו
 לקבל אשור מהמערכת
 ובנוסף-
 כל פצוח=50 נקדות

חדר דיונים
 צוף התורה

בחדר זה
 מתקים מדי יום דיין
 בדילמה הלכתית מרתקת.
 את המסקנות
 יש לנסח באופן בהיר
 ולהקליט
 ב"קו ונקי"
 הקלטה יפה=75 נקדות

ה השמוש
 ו ונקי":
 ים מדי יום.
 בכמה שיותר
 כניות.
 אלפי נקדות.
 החל מכד' בניסן,
 פרטיסי הגרלה
 נקדות שצברתם.
 אות על רכישת
 ב עמוד 66
 "מצ'ינג"
 וצאצאינו
 200 נקדות?
 וספת שתצבר
 ה פי שנים!
 והצלחה!

להכניס את הארז'ג'ית לאטמ'חון?

נראה
 שהולך להיות
 מרתק...

מצ'ינג!! אני לא מאמין
 כל כך רציתי גם אני להיות שתל באיזה מצ'ינג חשוב,
 אני חיה להתחיל! חב'ה, קדימה! לחזור לשוריי!

חדר ה של אנחנו

לפניכם המתנות שתשתתפנה במכירה היהודית הגדולה שתערך בסיים 216 שעות הבקור במשרד. רכישת פרטיסים להגלה על מתנות אלו מתאפשרת באמצעות צבירת נקדות ב"קו ונקי".

פרס מס' 1
שייט

1000
נקודות

פרס מס' 3
קריוקי

2 זוכים
650
נקודות

פרס מס' 6
תיק טיולים

2 זוכים
400
נקודות

פרס מס' 11
רברטי

450
נקודות

פרס מס' 10
חוממת אותיות

פרס מס' 13
פנל קריאה

2 זוכים
300
נקודות

פרס מס' 12
רשת מזרון ים

המתנות בווצאצינו

כאשר השנה פרסמו "אנחנו וצאצאינו" כי הלמוד המשתף שלנו במשך חג הפסח יהיה בדיני לא תגזל - פתחנו זוג עינים תמהות: לא תגזל? אנחנו? וכי גזלנו ממישהו פעם? מה זה שגזל? אכל מאיר המזכיר מהר באותה שעה למספר עבנים דחופים, ופטר אותנו במשפט קצר: אם לא לומדים - גוזלים! ה' ישמר.

והנה עוד לפני שנכנסנו לחדר השיעורים, כבר ראינו כמה מאיר צדק: אברומי ספר כי השכן המקבץ בקומה שמעל, תלה על תבת הדאר שלו פתק ובו כתב: 'אני לא מרשה לקרא בעתון שמגיע לתבת הדאר שלי, כי לפעמים מקפלים את העתון לא כמו הקפולים הראשונים ואחר כך אני צריך לעבד קשה לסדר את הקפולים של העתון בחזרה ואין לי כח. על החתום, יענקל צייטונגר'. אברומי ספר כי הבחורים שעמדו וקראו את המודעה, התפוצצו מצחוק, והם אהרו שמה שהוא כותב זו סבה לא לענוי, ולכן עינו בעתון כהרגלם יום יום.

מאיר המזכיר קפץ ממקומו ועסקו הרבים, וקרא: גזל! גזל! נכון, צריך לדון אותם לכף זכות, אבל למעשה הם עברו על אסור גזל. הוא הסביר:

א. האסור לגזל הוא לא רק לקחת ממון, אלא גם להשתמש ללא רשות.
ב. הגמרא אומרת ששואל שלא מדעת, כלומר מי שלוקח דברים להשתמש בהם בלא רשות בעליהם, גזל.

ג. כאשר משערים כי הבעלים מסכימים כי ישתמשו בחפציהם, יש אומרים שמתר לעשות זאת.
ד. אם הבעלים אינם מסכימים כי ישתמשו בחפץ שלהם, אסור לעשות זאת, אפילו כשנראה לנו כי הסבה לכך אינה מצדקת.

ה. יש אומרים שמתר ללמד בספר של השני, משום ששדאי הוא מסכים שייעשו מצוה כמזונו, ובלבד שייעשה פו בהירות וכו' ישיב את הספר אחר הלמוד למקום בו היה קודם לכן. על אף האמור, אם בעל הספר נמצא בקרבת מקום, יש לשאל אותו רשות.

בדי להפיק את הפורב מן הידע שצברתם, כדאי שתתדרזו ותעברו לחדר הדינים. שם על השלחן יש חידון יומי קצר המסכם את השעור שנלמד זה עתה. בדיקו אם אתם יודעים מהן התשובות הנכונות, התקשרו ל"קו ונקי", הקישו את התשובות וצברו עוד ועוד נקודות. כפופון, מייד לאחר שהשבתם על שאלות החידון הימני כדאי להאזין היטב לכל פרטי שאלת "צוף התורה" שפוצגת לפניכם. אתם חזקנים להפך בשאלה מכל צדדיה, להתייעץ עם אבא ועם כל מי שאתם פוגשים וכשהגעתם למסקנה, להתקשר ולהקליט בקול ברור בשלושה הפתימה ב"קו ונקי".

צוף התורה

בננות שנאכלו בטעות

משפחת כהן הזמינה משלוח פרות וירקות מהחנות שבמשכונה. השליח התבלבל בין כהן ללוי, והניח את המשלוח ליד דלת ביתם של משפחת לוי. הילדים הגיעו מהחידר, הכניסו את המשלוח, קלפו את הבננות שהיו שם בראש המשלוח, ואכלו אותן להנאתם... אחר כך התבררה הטעות, אבל מהבננות כבר לא נשאר זכר.

השכן הרב לוי רוצה לשלם על הבננות, אבל השכן הרב כהן שואל האם אכן הרב לוי חייב לשלם לו, שאם אינו חייב, הוא לא יקח ממנו תשלום. מה דעתכם?
מקורות:

בבא קמא קיב.,
משפטי התורה חלק א סימן ה.

חידון יומי

שואל שלא מדעת

1. גנב
2. גזלן
3. רפאי

ללמד בספר של השני

ללא רשות הבעלים

1. אסור בכל אופן שהוא
2. אסור אלא אם כן הוא חפז או גמרא
3. יש מתירים

מעשה שהיה

'אוי לי שפעשיתי מעשה גזל'

כְּאֶשֶׁר כָּתַב הַגָּאוֹן רַבֵּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן אוֹיְרָבָה זצ"ל אֶת סֵפֶרוֹ 'מְאוּרֵי הָאֵשׁ' עַל אֶסוּר הַדְּלָקַת חֶשְׁמֶל בְּשִׁבְתּוֹ וּבְחָג, הוּא נֶהַג לְשׁוּחַח עַל אֹדוֹת נוֹשְׂאֵי הַסֵּפֶר עִם מוֹרוֹ וְרַבּוֹ הַגָּאוֹן רַבֵּי אִיסָר זְלַמֵּן מְלַצֵּר זצ"ל, בְּעַל אֶכָּן הַאֲזֵל, רֹאשׁ יְשִׁיבַת עַץ חַיִּים. בְּאַחַד הַיָּמִים אָמַר רַבֵּי אִיסָר זְלַמֵּן לְתַלְמִידוֹ: רַבֵּי עוֹבְדָיָה הַדְּאִיָּה הַשְּׂאִיר בְּבֵיתוֹ קוּנְטְרָסִים אַחַדִּים מִתּוֹךְ סֵפֶרוֹ 'שְׂכִיל עֵבֶד'. בְּאַחַד הַקּוּנְטְרָסִים הַלְלוּ הוּא מְדַבֵּר עַל עֲבוֹר חֶשְׁמֶל בְּשִׁבְתּוֹ. כְּדָאֵי שְׁתַּקַּח אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַלְלוּ וַתַּעֲזֹב בָּהֶם. רַבֵּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן אָכַן לָקַח אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַלְלוּ וְאַף שׁוּחַח אֹדוֹתָם עִם רַבֵּי עוֹבְדָיָה הַדְּאִיָּה.

בְּעֶרְבֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה בָּאָה לְפַתַּע הַרְבֵּנִית מֶרַת בִּילָא הַיִּנְדָּא, רַעֲיִתוֹ שֶׁל רַבֵּי אִיסָר זְלַמֵּן, לִישִׁיבַת עַץ חַיִּים, וּבְקִשָּׁה לְהוֹדִיעַ לְרַבֵּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן אוֹיְרָבָה שֶׁרַבְּנוֹ רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה מְבַקֵּשׁ שְׂסִימָר לְבֵיתוֹ. מִהֵרָה רַבֵּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן לְבִיתוֹ שֶׁל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, וּמִשְׁרָאָהּ פָּנָה אֵלָיו בְּדַאָּגָה רַבָּה וּבְצַעַר עֵמֶק, וְאָמַר לוֹ:

רַבֵּי עוֹבְדָיָה הַדְּאִיָּה נָתַן לִי אֶת הַקּוּנְטְרָסִים שְׁלוֹ, כְּדִי שְׂאֲנִי אַעֲזִיב בָּהֶם. הָאֵם הִיָּה מִתָּר לִי לְהַעֲבִיר אוֹתָם לְעִינְגָה? הֲרֵי יֵשׁ פֶּה דִין שֶׁל 'שׁוֹאֵל שֶׁלֹּא מְדַעַת'! הַלּוֹא עָשִׂיתִי כְּאֵן מַעֲשֵׂה גְזֵל, וְזֶהוּ הֲרֵי אֶחָד מִעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה הַדְּבָרִים שֶׁמְעַכְבִּים אֶת הַתְּשׁוּבָה! אוֹי לִי וְאֲבוֹי לִי, מִרָר בְּדַמְעוֹת רַבֵּי אִיסָר זְלַמֵּן מִתּוֹךְ פֶּחַד נוֹרָא.

רַבֵּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן נִסָּה לְהַרְגִיעַ אֶת רַבּוֹ כִּי "וַדָּאֵי שְׂרַבֵּי עוֹבְדָיָה הַדְּאִיָּה יִשְׁמַח מְכֻבָּד!" כְּאֶשֶׁר רָאָה שְׂאִין רַבּוֹ נִרְגַע, אָמַר לוֹ: הַנְּנִי הוֹלֵךְ מִיַּד לְבֵיתוֹ שֶׁל רַבֵּי עוֹבְדָיָה הַדְּאִיָּה וְאֲדַבֵּר אִתּוֹ עַל כָּךְ!

הוּא הוֹ, כְּרוּךְ תַּהִיָּה, תְּבוֹאָה עֲלֵיךְ בְּרַכָּה, נִהְרֵי פְנֵיו שֶׁל רַבֵּי אִיסָר זְלַמֵּן מִתּוֹךְ הַכֶּרֶת תוֹדָה...

יום ששי י"ד בניסן

- כל כך הרבה דברים יש לזכור היום! לדגמא:
- לגמור לאכול את החמץ לפני סוף זמן אכילת חמץ.
- לסים לשרף את החמץ לפני סוף זמן שרפת חמץ.
- לעזר להכין את החרסת ואת מי הפלח.
- לסדר את שלחן החג, באפן מפאר ביותר, כבני חורין ובני מלכים.
- להכין פרושים על ההגדה.
- לקים את כל מצוות הלילה, בשמחה ובהודיה לה'!
- לשים לב שלא כל מה שעושים בכל השנים בחג הפסח, מתר גם לעשות השנה כאשר ליל הסדר חל בשבת!

פּוֹסְתִים בֵּין הַפְּסוּחִים

רָחֵה: פִּינוּנִי

מטבחון
מוזמנים לפצח...
...

מתחילים באות פ' המדגשת. ממנה מדלגים למשבצת צהבה סמוכה במאנה, במאזן או באלכסון. המשימה היא לעבר בדרך שתצר את המלה "פסח" שוב ושוב. מהאות פ' יש לעבר לאות ס', ממנה לאות ח', ממנה שוב לאות פ' וכן הלאה. אין לעבר באותה משבצת צהבה פעמים! נתקעתם? כנראה טעיתם בדרך. חזרו ונסו שוב. ממשיכים בדלגים עד שמגיעים לאות ח' המדגשת, זוהי משבצת הסיים. צרפו את האותיות עליהן פסחתם בדרך (במשבצות בצבע תכלת) וקבלו בקשה הנאמרת בפסח.

פ	א	ס	ד	פ	ה	ח	ג	פ	ו	פ	י	ס	א	ס	ל	ס	ב	ס	
ז	ו	ח	כ	נ	ו	ל	ע	צ	א	נ	ט	ר	ד	מ	ה	ש	ק	ש	
פ	ק	ה	ס	ר	פ	ש	ס	ת	ס	ב	ס	ג	פ	ו	פ	ד	ס	ט	
ט	ש	נ	ח	ל	ו	ב	ג	ת	ד	א	מ	ת	ח	ק	א	כ	ה	א	
ח	מ	פ	א	פ	ד	ס	ה	פ	כ	פ	ת	פ	ש	ח	ע	ס	נ	פ	
ה	ל	ש	ר	ב	י	ת	י	ק	ו	ג	ד	ת	נ	ג	צ	א	כ	ס	
ס	ג	פ	ד	פ	א	פ	ב	ח	ת	ח	ת	פ	ה	פ	ו	פ	ה	ס	
י	ש	ת	ט	ע	ת	ש	מ	ר	ה	ד	א	כ	ל	ק	ז	ב	ג	מ	
פ	ב	ס	ה	פ	א	ח	ו	פ	ת	ח	ג	פ	ב	ח	ד	פ	ר	ח	
כ	ת	ד	ת	צ	ק	ג	י	ב	ת	ט	ח	ש	ה	ת	ר	צ	ב	ב	
פ	ל	ס	ל	ס	ב	פ	כ	ח	א	פ	ד	פ	ג	פ	י	פ	ה	פ	
צ	מ	ב	ג	נ	ת	ה	ל	ת	ז	ל	ת	ו	ק	א	ו	כ	ד	ת	
ח	ד	ח	כ	ס	ו	ח	א	פ	י	ח	ה	ח	ת	ס	ר	ס	ק	פ	
י	ע	ר	ח	ת	ד	ט	ק	ל	ג	ת	כ	ל	ה	ת	ל	ש	מ	י	
פ	ט	ס	ב	ס	ה	פ	ה	ס	כ	פ	א	פ	ד	פ	ת	פ	ב	ס	ג
ז	כ	ק	ד	י	ל	ת	ג	ו	ש	נ	ה	מ	ל	ז	ת	ל	ז	ז	ס
ס	ג	פ	ש	ס	ט	פ	ל	ס	ד	פ	א	ס	י	ס	ה	ס	כ	כ	פ
ב	נ	מ	ה	כ	ר	צ	ש	ת	ט	ל	ע	ק	ג	ש	ד	י	ה	צ	צ
ח	י	ס	ג	ח	ו	פ	ד	פ	א	ס	כ	פ	ה	פ	נ	פ	ט	ח	ח

טיפ לפטירת החידה בחול המועד, לפלא בתיבה:
מיוחסים כל המחק על כל המשבצת שעוברים בה,
וכמסמכים מוצגים את האותיות המוצאות בין כל המחק.

פצחוס? איזו הנאה!
התקשרו לקו ונקי בחור בשליחה-7 פצחוס
הקישו את מספר האוכל על חידה זו
פצחו על פי ההוראות וקבלו 50 נקודות נוספות!

משרד הנביאות
משרד הנביאות

אזהרה לאזרחים
בעקבות מגפת הדם
וזהם המים
אין לשתות מים מוקור מים.
האזהרה כוללת את מי הגילוס, מי
באר, הקביות שבבתיים ובחנייות וכל
נוזל שהוא.

כמו כן, רק הפה מסכן בבליעה!

מנכ"ל רשות המים
שר הנביאות

המשרד
למשאבי טבע

המשרד
האזרחי

משרד האוצר בשותף עם משרד
למשאבי טבע מכריז בזאת:

פרס כספי

פרס כספי של 5 מטילי זהב
ממרתפי אוצרות המלוכה
ינתן למוצא מקור מים
ב-72 השעות הקרובות.

על המים לעמד בקריטריונים הבאים:
יבוא מחו"ל - עליהם להשאיר מים
בהגיעם מצר'מה.
יבוא מיהודי - עליהם להשאיר מים
בהגיעם מצר'מה.

משרד התחבורה
והבטיחות בדרכים

הודעה לעגלונים, לרוכבים ולצבור הנוסעים:
עקב שלוליות הדם מפליטות העצים ופרותיהם
חלו שנויים בתנועה כדלהלן:
הרחובות הסמוכים לגילוס נחסמו
לתנועת עגלות,
כרכרות וקמורים.
הפקקה התחבורה הצבורית לפארקים
המריבים בעצים ובאגמים מחמת הטנפת
והצחנה.
יש להשמע להוראות הסדרנים
הפורים במקומות המועדים!

משרד מוצרים
משרד המזון

הודעה חשובה לכלל הצבור

כתוצאה ממוגפת הדם שפרצה השבוע קיימת סכנת
התפשטות לאדם ולחיי, על פן נקראים התושבים לחפר
בורות פחצרותיהם על מנת לגלות מקור מים חדש
שהמוגפה לא פגעה בו.
המוצא מקור מים עליו לדווח
לתחנת המשטרה הקרובה לביתו
ובתים לא הוא יתבע בגין
העלמות מידע חיוני למדינה!

אמתם לא מה יש פה
במסדרון?
נראה מעטן מאד...
מממה ג'ה???

אלו תמונת שהגישו למשרד הארזון. התמונת
האלו נלחו במהלך עבודת חפירה בערכו לא
מלחון במזכ"ר. בתמונת נתן לראות תמונת
שקבועות בהן מודעות מוצרות. המודעות
האלו הסעירו את העולם כלו! ... ישאו לב עם
לביורים עטל גבי החומה!

אֶתְמוּל בְּעֶרְב פֶּסַח, אֶדוֹן צִיטוֹנָגֵר הִזְקֵנו הַתְּרַגְז עַל שְׁהִיּוּ יְלָדִים שְׁעָרְכוּ שְׂרִפַּת חֶמֶץ לֹא רָחוּק מִחִלּוֹנו. הוּא טָעַן כִּי הַפִּילִיפִינִית עִמְלָה קִשָּׁה לְנִקּוֹת אֶת הַתְּרִיסִים, וְעַתָּה עָלֵינוּ לְנִקּוֹתָם שׁוּב. הָאֵם הוּא צוֹדֵק? שְׂאֲלֵנוּ אֶת מְאִיר הַמְּזִכִּיר, וְהוּא אָמַר כִּי בְּפִשְׁטוּת אֲכֵן הוּא צוֹדֵק: הָאֵם בְּתוֹרָה כָּתוּב לְשֹׂרֵף אֶת הַחֶמֶץ וְדוֹקָא לִיד הַתְּרִיסִים? הַשְּׂאֵלָה שָׁכֵן יֵשׁ לְשֹׂאֵל הִיא, הָאֵם מִי שֶׁעָשָׂה כֵּן, עָלֵינוּ לְשַׁלֵּם עַל נִקְיוֹן הַתְּרִיסִים. כְּדֹאֵי לְשֹׂאֵל שְׂאֵלָה זוֹ בְּשִׁעוּר הַיּוֹמִי, שְׁמַתְקִים בְּשִׁעוּר הַקְּרוֹכָה בְּחֹדֶר הַשְּׁעוּרִים - כִּן הוּא הַצִּיעַ. לִילְדֵי "אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצֵאֵנוּ" הַמְּשַׁתְּתָפִים בְּשִׁבְעַת "נִקְיוֹן הַלֵּב" בְּדֹאֵי תִהְיֶה תְּשׁוּבָה.

בְּכֻלָּל, הוּא הוֹסִיף, יֵשׁ לְהַזְהֵר בְּשִׁרְפוֹת אֵלוּ שֶׁלֹּא לְגֵרָם בְּהוֹן נִזְקִים. לְפַעֲמִים הַשְּׂרִפָּה מִפְּחָמַת קִירוֹת וְתַקְרוֹת, לְפַעֲמִים הִיא מַתִּיכָה תְּרִיסִים, וְלְפַעֲמִים הִיא מְזִיקָה לְאֲנָשִׁים הַסּוֹבְבִים מִקִּשְׁיֵי נְשִׁימָה. מִי שֶׁמְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ, אוֹ מְגַבִּיר אוֹתָהּ, נִחְשָׁב 'אָדָם הַמְּזִיק', שְׁהִרֵי הַגְּמָרָא אוֹמְרֵת שֶׁהַדְּלָקָת אֵשׁ, אֵף שֶׁהִיא הוֹלֵכֶת מַעֲצָמָה, נִחְשָׁבֶת כְּזִרְיָקוֹת חַץ, וְהַזְרִיק חַץ וְשָׁבַר וְהַזִּיק, כְּאֵלוּ עָשָׂה זֹאת בְּיַדֵּיו. יֵשׁ לְהַזְהֵר גַּם שֶׁאֵשׁ זוֹ לֹא תִזְיק רְכוּשׁ צְבוּרֵי. הַדְּבָר אָסוּר בְּתַכְלִית הָאָסוּר!

וְהִנֵּה עוֹד כְּפָמָה דְּגַמְאוֹת שֶׁל הַזְּקָת רְכוּשׁ צְבוּרֵי:

- א. שְׂמוּשׁ בְּלִתֵּי אַחֲרָאֵי בְּמַתְקָן שֶׁבְּגִנַּת מִשְׁחָקִים, עַד גְּרִימַת נִזְק לְמַתְקָן.
- ב. קִשְׁקוּשׁ עַל שְׁלִחָן בְּכַתָּה.
- ג. הַדְּבָקָת מַדְבְּקָה שֶׁל בְּחִירוֹת, בְּמַקּוֹם שֶׁלֹּא יַעֲד לָכָּה.
- ד. עִקְרִית צְמַחֵי נוֹי הַנְּטוּעִים בְּצִדֵּי הַרְחוּב.
- ה. הַנְּחַת סְפָרִים שֶׁל בֵּית הַכְּנֶסֶת בְּמַקּוֹם כּוּ הֵם חֲשׂוּפִים לְגֶשֶׁם (כְּגוֹן אַחֲרֵי קְדוּשׁ לְכַנָּה).

צוף התורה

להנצל מהשלג

רבי קלמן הלד לתפלה השכם בבקר בפור המקפיא,
באשר לפתע החלה להשתולל סופת שלג עזה. הוא
חש כי הסופה הולכת וגוברת וכי תכף ויקפא למות,
ועל כן באשר נוכח כי הוא נמצא בסמוך לרכב חונה,
הכה במהירות על החלון, שבר אותו, וחדר דרכו
אל תוך הרכב למצא בו מחסה מהסופה. עתה הוא
שואל האם עליו לשלם על הנזק, או שמא, כיון
שעשה זאת מפני פקוח נפש, הוא פטור מהתשלום.

מקורות:
בבא קמא ס:;
ש"תו ערוך השו"מ משפט
סימן שנט סעיף ד.

חידון יומי

עקירת צמחי נוי
שבצדי הרחוב

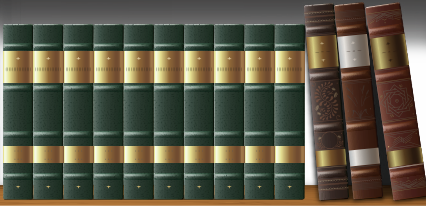
1. מתרת
2. אסרה
3. מחלקת הפוסקים

הדלקת אש

1. כזריקת חץ
2. כשורו שהזיק
3. כחפירת בור

מעשה שהיה

פְּשֵׁרוֹ שֶׁל הַשְּׁלֵט הַמוֹזָר

מה הספור המסתתרת מאחורי לוח הזכרון בשטיבלאג של בית ישראל? בבית המדרש בקומה השנייה, הבנוי ממעל לשטיבלאג של בית ישראל, יש לוח זכרון הקבוע בכתל בית

המדרש, וכתוב שם כך: 'לזכרון טוב בהיכל ה' לעולם, שעה בית המדרש בנוי מנדבת נדיב אחד ושמו פלאי ונעלם שנדיב סג מאה ועשרה נפוליון זהב' (נפוליון זהב הוא מטבע שהיה בירושלים לפני כמאה שנה ויותר). וכשחקרתי ודרשתי נתודע לי פשר הלוח המפלא הזה, וכך היה המעשה:

שני גבירים מינשכי ירושלים שכאותרם הימים, היו עוסקים כל אחד במסחרו, ולעתים גם היו לווים האחד מחברו. מעשה ואחד מהם בקש מחברו להלוות לו סג מאה ועשר נפוליונים - מטבע חשוכה ויקרה של זהב, והלה הסכים, וקבע לו את זמן הפרעון ליום מסים. כשהגיע מועד הפרעון בא הלווה והביא למלוה צרור מלא של מאה ועשר נפוליונים. המלוה שהיה שקוע בתלמודו לא הבחין כמה שבידו, וגלא יודעין הניח את הצרור באיזו פנה נדחת בחדר הספרים שלו.

משעברו כמה שבועות והמלוה לא קבל את הפרעון, הלה המלוה אל חברו הגביר הלווה ושאלו:

- היתכן שלא פרעת את החוב, וכבר עברו כמה שבועות מזמן הפרעון? הלווה נבהל וטען:

- הרי נתתי בידך את כל סכום החוב ביום פלוני ופלוני! והמלוה טען:

- לא קבלתי ממך כלום!

החליטו ביניהם לגשת לרב לדין תורה, שם ישטח כל אחד את טענותיו. קמו והלכו לפני הגאון רבי ליב דין, ואחרי שמיעת הטענות פסק רבי ליב כי הלווה צריך להשבע ששלים ויהיה פטור מתשלום.

אמר הלווה:

- איני רוצה להשבע! שבועה היא דבר חמור מאד ויראתי מחמור שבועה, כמבאר

שַׁבַּת קֹדֶשׁ ט"ו בְּנִיִּין חַג הַפֶּסַח

תזכורת

לא לשכח היום בלילה,
בתפלת ערבית של מוצאי החג
- ספירת העמר!
בתפלת ערבית זו, לא לשכח: מוריד
הטל, אמה חוננתנו, ותן ברכה, יעלה
ויבוא!

במסכת שבועות דף לט ע"א
ובשלחן ערוך אורח חיים
סימן קנו שאפלו על האמת
אין להשבע. אני מוכן לשלם
את החוב בשנית, ובלבד
שלא אשבע!

וכן הוה: הלווה שלם את
הסוף שנית למלוה.

ובפרוס הפסח, בזמן שקל
ישראל עסוקים בבעור חמץ,
מצא המלוה את הצרור
שנתן לו הלווה בשעה שהיה
שקוע בעיניו...

מיד רץ המלוה להחזיר את
הסכום שאינו שנה לו, בבקשת
מחילה וסליחה אלקי פעמים,
אך הלווה אמר לו:

- ידעתי מראש שבסופו של
דבר תמצא את האבדה,
אכשנתתי לך פעם שנית
מחלתי בלב שלם, כך שאיני
רוצה למבל כסף שאינו שלי!
ברם, המלוה לא הסכים
להניח את המעות אצלו.
הם הלכו שנית לרב שיפסק
להם מה לעשות במעות,
והרב פסק: מאה ועשר
הנפוליונים ינתנו לבנות מהם
בית מדרש חדש, ויכתב על
לוח לזכרון נדבת פלוני!

אך הלווה מאן שיתבו את
שמו על הנדבה, ועל כן קבעו
לוח וכתבו רק זאת שנגבה
ממאה ועשר נפוליונים ולא
פרשו מי תרם אותם...

חֲצִי אוּ מִצָּה

רָחֵם: פִּינוּנִי

מטבחון
... מוזמנים לפצח...

צָרְפוּ אֶת הַמֶּלֶה חֲצִי אוּ הַמֶּלֶה מִצָּה לְכָל הַגְּדֻרָה, וּמִצָּאוּ אֶת הַפֶּתָרוֹן! **לְדַגְמָא:** יַחַד עִם רַת - פָּרַח צָהָב. הוֹסִיפוּ לְאוֹתִיּוֹת "רת" אֶת הַמֶּלֶה חֲצִי, לְפִי סֵדֶר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל ח.צ.י. (אָךְ אִין חוֹבֵה שְׁהָאוֹתִיּוֹת ח.צ.י תִּהְיֶינָה רְצוּפוֹת) כְּשֶׁנִּצְרָף אֶת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל חֲצִי יַחַד עִם הָאוֹתִיּוֹת רַת נִקְבֵּל - **חֲרֻצִית** - פָּרַח צָהָב.

לְאַחַר שֶׁצָּרְפְתֶם אֶת "חֲצִי" אוּ "מִצָּה" לְשִׁבְרֵי הָאוֹתִיּוֹת, וּמִצָּאתֶם בְּהִנָּאָה אֶת הַמְלִים הַשְּׂלֵמוֹת - חִלְקוּ אֶת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁעַל גְּבֵי הָעֲגוּלִים הִרְקִים לְשִׁתֵּי קְבוּצוֹת

1. קְבוּצָה רֵאשׁוֹנָה-כָּל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁלִּיד הַמְצוֹת שֶׁהוֹסִפְתֶם לָהֶן אֶת הַמֶּלֶה חֲצִי.

2. קְבוּצָה שְׁנִיָּה- כָּל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁלִּיד הַמְצוֹת שֶׁהוֹסִפְתֶם לָהֶן אֶת הַמֶּלֶה מִצָּה.

הַצְּלָחָתְכֶם???

כָּל הַכְּבוֹד! כּוּזָאֵי הַרְבֵּהתֶם עֲתִי חֲמִים עֲאוּנוּ מְצַפִּים לָהֶם עֲשׂוּבוּ כְּהִיחִי קָדָם, אֲמִן כֵּן יְהִי רִצּוֹנוֹ!!!

ר
יַחַד עִם **צה** -
יֵשׁ לְהַסִּיר מֵהִידִים
לְפָנֵי הַנְּטִילָה

ק
יַחַד עִם **ל** -
יִרְק מְאֹרָךְ

ו
יַחַד עִם **חי** -
מִפְרִידָה בֵּין עוֹרֹת
גְּבָרִים לְעוֹרֹת
נָשִׁים

ו
יַחַד עִם **ו** -
אֵל תַּחֲמִצּוּ
אוֹתָהּ!

ב
יַחַד עִם **את** -
פְּרִיט לְבוֹשׁ

ר
יַחַד עִם **רי** -
מִשְׁמֶשֶׁת לְמִשָּׂא,
יֵשׁ לָהּ גִלְגַּל מְלַפְנִים
וְיָדִיּוֹת מְאֹחֹר

ל
יַחַד עִם **למ** -
פְּעַם שֶׁל פִּילִם,
הַיּוֹם דִּיגִיטָלִית

נ
יַחַד עִם **ר** -
מֵאֲכָל לְבַהֲמוֹת

ש
יַחַד עִם **ול** -
עִמָּק הַיָּם
שָׁאִין בּוֹ דָגִים

ם
יַחַד עִם **פ** -
מִי שֶׁעָנָה לְשִׂמּוֹאֵל
בְּ... הוּא יַעֲנֵנוּ

י
יַחַד עִם **וק** -
אִסוּר לְטַלֵּט
אוֹתוֹ בְּשִׁבְתָּ

ו
יַחַד עִם **וכת** -
שֵׁם הַמִּתְרַגְּמָן
מֵעֶשְׂרֵת הַרְגוּ
מַלְכוּת

ת
יַחַד עִם **לום** -
הַיּוֹצֵאִים רֵאשׁוֹנִים
לְמַלְחָמָה, לְפָנֵי
הַמַּחְנֶה

פִּצְחָתֶם? אֵיכּוֹן תִּשְׂאוּהוּ
הַתַּקְפָּרוּ לְקוֹן וְזָקוּ, פְּתוּרֵי פִּשְׁלֵמוֹתֵיהֶם - 7 פְּצוּחִים
הַקּוֹיֵשׁ אֹת הַסֵּפֶר הַזֶּה עִם חֵדָּה כֹּז
פִּצְחָתֶם 50 נְקֻדוֹת נוֹסְפוֹת!

חֲבֵרַת הַתְּחִבּוּרָה "סוּסִיתָא"

שְׂרוּתֵי הַתְּחִבּוּרָה הַצְּבּוּרִית שֶׁל
הַחֲבֵרָה, כּוֹלֵל כִּרְפוּת, מְרַקְבּוֹת
וְעִגְלוֹת מְשֻׁבָּתִים עֵקֵב מְפִנְעִים
בְּדָרֵךְ וַחֲסִימַת שְׁבִילִים עַל יְדֵי
הַצְּפָרְדַּעִים.

עִמְכֶם הַסְּלִיחָה

מִטַּע הַמֶּאֱבֵק בְּמִלְשֵׁים
הַיְרֻקִים

מִטַּע הַמֶּאֱבֵק בְּפּוֹלְשֵׁים הַיְרֻקִים

בְּזִמְנוֹ הַתְּקִפַּת נְחִיל צְפָרְדַּעִים עֲלֶיךָ לְנַהֵג
לְפִי הַהוֹרָאוֹת הַבָּאוֹת:

1. יֵשׁ לְסַגֵּר אֶת הַפֶּה
2. לְעַצֵּם אֶת הָעֵינַיִם
3. לְסַתֵּם אֶת הָאָזְנוֹת
4. לְסַתֵּם אֶת הַנְּחִירִים
5. נִתֵּן לְמַצֵּץ בְּעֵינַיִם מְדִי פֵעַם לְבָדֵק אִם
הַסְּכָנָה חָלְפָה.

וְעַד הַהֲצֵלָה הַמְצָרִי
הַיְחִידָה לְחִלוּץ הַצְּפָרְדַּע

הַנְּחִיּוֹת לְתוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:

1. בְּמִקְרָה שֶׁל הַחֲלָקָה עַל צְפָרְדַּעִים
וַחֲשֵׁשׁ לְשֻׁבָּרִים בְּגוּרֵי יֵשׁ לְהִזְעִיק
עֲזָרָה עַל יְדֵי צְעָקוֹת רְמוֹת שְׁיִגְבְּרוּ עַל
קַרְקוּרֵי הַצְּפָרְדַּעִים.

2. בְּמִקְרָה שֶׁל קִשְׁיֵי נְשִׁימָה עֵקֵב
בְּלִיעַת צְפָרְדַּע יֵשׁ לְגַשֵּׁת מִיְדִית
לְתַחֲנוֹת הַהֲצֵלָה הַקְּרוּבָה לְחִלוּץ
הַצְּפָרְדַּע וּלְקַבֵּלֵת טַפּוּל רְבוּאֵי.

עֵקֵב הַמַּצָּב נוֹסְכּוֹ תַחֲנוּת הַצֵּלָה רְבוּת
בְּעָרֵי הָאָרֶץ לְרוּחַת הַתּוֹשְׁבִים.

בְּמִקְרָה מְצוּקָה חִיגוֹ

כּוֹכְבֵי צְפָרְדַּע

(*89729)

חזקי הירוושלמי ספר מעשה שקרה לו: הוא ראה את המלמד מכתה ח' הולך בגשם שוטף, כאשר מטריה סגורה בידו... הוא נזכר בספור על מרן הרב שג' זכר צדיק לברכה, שפעם ראו אותו מהלך בגשם כשמטרייתו מרמת אכל סגורה; התברר כי הוא היה שקוע בלמוד ולכן שכח שצריך גם לפתח את המטריה... כאשר חזקי ראה את המלמד הולך עם מטריה סגורה בגשם, רמז לו בדרך של כבוד כי כדאי לפתח את המטריה במקום להתרטב, אבל המלמד הצדיק סמו לו בידו כי לא הוא לא יפתח, וכי אחר כן יבאר לו את הסבר הדברים.

אחר כן הסביר לו: אני שב עתה מהמתנה אצל רופא. לצערי, מישהו לקח את מטרייתי, והשאיר את מטרייתו. על אף שהשאיר לי מטריה זולה יותר, איני יכול להשתמש בה, שכן לא קבלתי ממנו רשות! עלי לקיים מצות השבת אבדה, ולהודיע על מציאה זו שבידי, מתוך תקווה שאמצא את המחליף ונחזיר את מטרייתנו זה לזה.

א. וזו אפוא ההלכה: נתחלפו כליו בבית המשתה (-בחתנה), אסור לו להשתמש בכלים שהשאיר המחליף.

ב. אם מצא את המחליף, עליו להשיב לו את כליו, אף אם נתברר שהלה אבד את שלו.

ג. אם הוא יודע שחברו משתמש בשלו, מתר לו להשתמש בשל חברו.

צוף התורה

נשאַר בלי נעלים...

אחרי ברפת כהנים בכתל, חפשי יחיאאל כהן את נעליו, והו אינן... במקומן נשארו נעלים דומות, שפנראה החלפו בשלן. הוא המתין עד אחר התפלה, אולי ההוא שהחליף יעלה על הטעות, ולשא. הוא נותר יחף בלי נעליו, ונעלי אחר בידו. עכשו הוא צריך לחזר הביתה, אבל אין לו נעלים... האם מתר לו לנעל את הנעלים האחרות לפחות עד שובו לביתו, או שעליו לחזר לביתו כשהוא יחף?

מקורות:

פתחי חשן אבדה פרק ד הערה מה, ראה שם מה שהביא בזה.

חידון יומי

מישהו החליף עפי חפץ בטעות, ואבדו. האם עלי להשיב לו את חפצו?

1. כן
2. לא
3. יעשה כרצונו

החלפו חפצים בחתנה

1. סתר להשתמש בחפץ שהחליף
2. אסור להשתמש בחפץ שהחליף
3. לכתחלה אסור ובדיעבד סותר

מעשה שהיה

שלא יפסידו אחרים בגללי!

זהירותו של האדמו"ר בעל הלב
שמחה זצ"ל ונקיון כפיו בבין אדם
לחברו, היו לשם דבר. בראשית

הנהגתו מנה ועד מיוחד לטפל בארגון אכסניה מסדרת בעבור החסידים
הבאים בימי החגים, ואף סבסד מכיסו את השכירות.

בשנה הראשונה להנהגת תקנה זו, ארעה גנבה גדולה באכסניה בשעת
התפלה. כששמע על כך היה כלו נרעד, וקרא בסערה גדולה: היתכן? אדם
בא אלי לחג ומאבד את כספו? חייב אני לפצותו!

לא הועילו כל דברי השכנוע שאין כל סכרה שתחייב אותו לשאת בנזק, לאחר
שהזהרו האוחרים מראש שלא להביא עמם דברי ערך. הוא צוה להכריז בבית
המדרש כי כל אחד יגיש רשימה מפרטת מה נגנב ממנו. האוחרים חשבו
שהכסף נמצא, ועל כן הגישו רשימות מסדרות של כל מה שנגנב, והאדמו"ר
זצ"ל שלם את הכל...

זהירותו הגדולה של האדמו"ר הלב שמחה בדיני ממונות היתה גם בנושאים
קלים שבני אדם דשים בעקביהם. רבה של מטולה אשר ארח אותו בביתו
שנים רבות, ספר כי היה מבקש רשות בנפרד על כל ספר שהוציא מארון
הספרים.

כאשר בא פעם לשמחה של אחד ממקורביו, נדחפו הנוכחים לעבר השלחן
בו התישב, ונפלו ונשברו כמה כלים. הוא פנה לבעל האולם ובקש ממנו את
חשבון הנזק. לתמיהתו של הלה אמר: אלו לא הייתי מגיע לא היה קורה דבר,
משום שאני גרמתי לנזק - עלי לשלמו...

יום ראשון ט"ז בניסן אי דחל המועד פֿסח

נָשִׁים יָב שְׁמֵהֵימּוֹם וְאֵילָךְ
אוֹמְרִים רַק 'חֲצֵי הַלֵּל'
וְלֹא 'הַלֵּל נְשָׁלֵם'!

רחפן וזולנק הבא,
איך זעה הולך ביחד?
פרטיק בשלוחה 6 ב'קו ונק'.

יוצאים לדגור...

רצה: פינוני

מטבחון
מוזמנים לפנח...
...

מתחילים במשפצת המרכזית שעליה כתוב "התחלה", ועוברים מכל משפצת למשפצת הסמוכה אליה במאנה, במאנה, או באלקסון.

שימו לב: אפשר לעבר רק למשפצת שיש בה סממן אחד המשתף למשפצת הקודמת: צבע אותיות זהה, צבע משפצות זהה, או צבע מסגרות זהה.

הגעתם למשפצת שאין ממנה דרך המשך? זהו סיום המסלול! האות הראשונה בכל משפצת במסלול (לא כולל המילה התחלה) מצטרפת למאמר ה"ל המתקשר לנלמד בחוברת. השלימו: "_____!"

קצה	סגינה קרבו	להם עני	סלה	והגדת לבנה	רצה	ארבעה כנים
ספות עטור	כרפס	הגדה	צפרדע	קשיות	מרת	ססה
דצר	ספת דם	גטו	כורך	נס סוף	גאלה	נטילת ידים
יצאת סצרים	פרעה	קסבין	התחלה	סעה	יחז	ליל הסדר
סי קלה	נרצה	זרוע	נשמנה סה	דכפין	חל הפועד	עבודת סדר
שאור	סורר	עד"ש	כני חורן	שלחו עורר	כוסות	גדר
בל יראה	אפיקוסן	הלל	גאח"ב	!!!	עגלה עגומה	גביע

פצחחח? איזו הנאה!

התקשרו לבן ונקי פחרו בפלוחה-7 פצוחים

הקישו את מספר האכא על חיצה זו

פצחו על פי ההוראות וקבלו 50 נקודות נוספות!

לשכת הארמון השר לעניני יהודים

תושבים יקרים!

מעתה אין להעביד את העברים
בחמר ולבנים

שאָר השעבוד נמשך כרגיל.

החברה למתנ"סים

בַּיּוֹמִים אֵלֶּה מוֹתְקוֹמֹת בַּמִּתְנָ"סִים
הַשִּׁירוֹנִיִּים חֲלוּקֹת מוֹקְלוֹת לְהַאֲלֹחַת
הַגְּרוּד בַּגֵּב, מִגִּבֵּל לְמוֹשֶׁפֶּחָה.
כְּמוֹ כֵּן, כָּל עָרֵב מוֹתְאֻסְפִּים תוֹשְׁבִים
בְּאוֹלָם הַמִּתְנָ"ס לְגְרוּדִים מִרְכָּזִים
בְּשִׁיטַת יְגָרֵד לִי וְאֲגָרֵד לָךְ.

בואו לעזור ולהעזר!

נמל הנילוס

הודעה חשובה לתושבים

הפתרון למטרד הכנים באמצעות
בריקה ליאור נכשל, כיון שהכנים
מגיעות גם לשם.

בעקבות כך, החליטה הנהלת הנמל
לבטל את שרות 'הפלגות הבריקה'
שהחלו מאז פרץ המכה.

לוח הפלגות חוזר למתכנתו הרגילה

בית אבות "קשישא"

עקב המצב נוצר במוקד מחסור בלח אדם
ואנו זקוקים לגרדנים מקצועיים בעבור
זקנים וזקנות מגבילים וסעודיים.

שְׁכָר הוֹלָם לְמִתְאִיִּים

אחראי משאבי אנוש מנהל המוקד

בעת הלמוד המשתף, התעוררה שאלה: יש אנשים שלצערנו לא היו שומרי תורה ומצוות, ובאותן שנים לא הקפידו כל כך על קמון הזולת. עתה הם חוזרים בתשובה ומתקרבים לתורה ולמצוות. מה עליהם לעשות באשר לכל הדברים הללו?

שקט מסקרו השתרר בחדר השיעורים, וילדי "אנחנו וצאצאינו" היקרים הקשיבו ברתק:

השאלה נוגעת לא רק לחוזרים בתשובה, אלא גם לכל אחד ואחד. קורה שאדם לקח מהשני משהו, הוא חשב שעשה נכון, או שהיצר הרע השפיע עליו לחשב כך, ואחר כך התברר שהלקיחה לא הייתה פדיון. כבר עברו עשרים שנה, ועתה הוא שואל מה עליו לעשות עם אותו דבר שלקח ועדין אצלו, ובכו.

א. אין זמן שבו דברים נמחלים, בלי שהנגזל מוחל עליהם במפורש. אפילו אחרי מאה שנה יש להשיב דבר השייך לאחר שנמצא אצלו.

ב. גם אם אין מדבר בחפץ מסוים, אלא בחוב קמון, גם אז יש להחזירו לבעליו, או ליורשיו (אם כבר אינו חי), וכמוכן שיש לחפש אחריהם.

ג. באשר אין מוצאים את האדם להשיב לו, אומרת ההלכה 'עשה בהם צרכי רבים'. כלומר, יקח את הכסף שהוא חיב, ויתרם למקום צבורי שרבים נהנים ממנו, והקדוש ברוך הוא, באשר יראה שהוא באמת מחפש להשיב את הגזלה, ידאג שהנגזל יהנה מאותו מקום, וכך בעצם הושב לו כספו.

ד. גם באשר ארע כן באשר לחברה צבורית, למשל חברת אוטובוסים. אם

נזכרת שפעם נסעתי בלי לשלם, משום שהיה צפוף ולא הגעתי לנהג, או מפל סבה שהיא, עליך להתקשר לחברה ולשאל אותם מה לעשות כדי לשלם.

בכך, גם הנהג מקדש שם שמים, באשר רואים שאתה מקפיד על זהירות בדיני ממונות, כדבר ה'!

צוף התורה

תשלום חוב במצ'ינג

ר' מוטל גלה לתדהמתו כי באשמתו נגרם לשכנו ר' יענקל נזק כבד. באשר רצה לשלם לר' יענקל, אמר לו ר' יענקל: מכיון שלא עשית זאת בכונה, איני רוצה שהכסף יגיע אלי, אלא במקום זאת תתרם אותו לאיזה כולל חשוב.

ר' מוטל בא ושואל את ילדי 'אנחנו וצאצאינו': מאחר שנעשית פעת התרמה לכולל 'עטרת אהליך' באפו של מצ'ינג, האם יוכל לתרם לזכות ר' יענקל את מחצית הסכום, ועל ידי ההכפלה יחשב כאלו שלם את כל הסכום?

חידון יומי

איני מוצא את האדם שאני חוב לו

1. תתרם את הכסף לעני
2. תעשה בוצרכי רבים
3. תשאיר את הכסף אצלך

אני חוב למישהו שקלים בגלל איזה חק, וכבר עברו עשרים שנה האם עלי לחפשנו כדי להשיב לו?

1. רק אם אין בך טרחה מיחידת
2. איך חוב כלל
3. הנה חוב

מעשה שהיה

הבחור שחזר לעולם הזה כדי שיחזור חובו

אחד הבחורים המצוינים משיבת 'עץ חיים' פולוצ'ין, חלה. בהיותו נזקק לטפול, ארז את חבילותיו ונסע לבית הוריו. אחד מחבריו ביישיבה

נתלה אליו לכל הדרך. לעת ערב הגיעו לאיזו עיירה, והחליטו ללון שם באכסנייה. בבקר נקב בעל הבית את סכום התשלום. מנה הבחור החולה את כספו וראה כי חסר לו מהסכום שבע פרוטות. בעל האכסנייה הצהיר כי הוא מאמין לו שבהזדמנות יפרע לו את החוב הקטן. הם המשיכו בדרךכם, עד שהגיעו לבית הורי החולה. פאן נפרד החבר מהחולה באחולי רפואה שלמה במהרה. לפני שנפרדו זכר החולה את החוב, נתן ביד החבר סך שבע פרוטות, ובקשו כי בחזרה ליישיבה לא ישכח לשלם לבעל האכסנייה. הלה הבטיחו לפרע את החוב והם נפרדו לשלום.

בינתיים התגברה מחלתו של הבחור ולאחר זמן קצר שבק חיים לכל חי. כשהגיעה הבשורה המעציבה ליישיבה, ספדהו וכוו עליו, כי עתיד היה להיות אחד ממאורי הדור.

והנה, נהג היה ביישיבת וולוצ'ין, כי כל עשרים וארבע שעות היממה לא פסק קול התורה בהיכל הישיבה, והיו המשמרות מתחלפות במשך כל היממה. באחד הימים, כשרבי חיים הסתובב במסדרונות הישיבה לאחר חצות הלילה, משקיף, משגיח ומעודד את שקיפת התורה בהיכל הישיבה, והנה רואה הוא לתדהמתו עין בעין את הבחור הנפטר צועד לקראתו! ר' חיים לא נבהל, נגש אל הבחור ברגע ושאלו: מה נשמע בדינך למעלה?

כאן גלה לו הנפטר, כי בהגיעו לפני בית דין של מעלה, והחלו לערוך את זכיותיו מול חובותיו, התברר כי הנו זך ונקי מפל חטא ועוון. בחור זה היה אחד המצוינים בתורתו ויראתו, ובמחלתו מרק את מעט עוונותיו, ודינו להכנס ישר לגן עדן. והנה, בהגיעו לשערי הגן, התיצב השטן, חסם את הפניסה בפניו, וזעק כי לא יתן לו להכנס, היות ועוון גדל בידו! השטן גלה כי אותו בחור עזב את העולם הזה בהשאירו חוב של שבע פרוטות לבעל האכסנייה. ואף כי אינו אשם בעוולה זו, מכיון שמסר לחברו את הפרוטות ועשה אותו שליח לפרע את החוב, בכל זאת הלוא בעל האכסנייה נשאר

יום שני י"ז בניסן
ב' דחל המועד פסח

תזכרת

נזכר לא לשכח
הן בתפילה והן בברכת הפזון,
'עלה ויבוא!'

חסר שבע פרוטות, והלוא הוא לא יתיר עליהם אלא האמין שיפרעו לו.

עבנו זה העסיק את בית דין של מעלה, והחליטו, כי מאחר ומצד אחד אין הכחור אשם כלל וככל, שהרי עשה את כל מה שבאפשרותו לעשות, אך מאידך גיסא נשאר בעל האכסניה עשוק בשבע פרוטות - לכן, באפן יוצא מן הכלל, נתנת רשות לבחור הנפטר להראות כאדם חי ולהפגיש עם רבו לבקשו לסדר את תשלום החוב!

כל אלו דברי הכחור הנפטר אשר ספר באזני רבי חיים. ר' חיים הבטיחו שישדר את העבנו, ולפתע נעלם הכחור, חלף ואיננו.

ר' חיים קרא לחבר, והלה אשר כי אכן קבל את הפרוטות לפרטון והצטער מאד ששכח עד עכשו מתשלום פעוט זה. הוא נסע שוב לבעל האכסניה, ופרע לו את החוב. מאז לא נראה יותר הנפטר, כי הגיע למנוחתו בגנזי מרומים. ...את מעשה נורא זה ספר רבי אליהו לאפיאן, כפי ששמע מסורו רבי צבי ברוידא, ששמע מרבו וחקמו רבי שמחה זיסל מקלם, ששמע מרבו רבי ישראל סלנטר, ששמע מרבו רבי יוסף זונדל מסלנט, ששמע מפי רבו רבי חיים מאולזין בעל המעשה.

מחזרים שאף תני

רחה: קפה

מטבחון
... מוזמנים לפצח...

איזו הוראה תצר מלה?
עוברים מהמלה "מצרים" לאחת ההוראות הצמודות לה שמשנה את המלה ממצרים למלה חדשה. מהמלה החדשה עוברים להוראה נוספת, המשנה את המלה החדשה למלה אחרת. יש לעבר ממשבצת למשבצת לפי תוצאת ההוראה - אם התוצאה היא מלה מקרת, הגיונית - המשיכו הלאה! אם התוצאה היא מלה משנה ולא קימת, טעיתם. חזרו אחורה... המשיכו כך עד שתגיעו ל-100!
שימו לב:

- אין לחזר להוראה שכבר בצעתם!
 - כל המלים צריכות להיות בעלות משמעות!
- איזו מלה התקבלה ב100?

מְצָרִים

להחליף אות אמצעית לאות ל	להחליף אות ראשונה ב-ש' ואות אחרונה באות ר'	להחליף אות ראשונה לאות ה	להחליף אות ראשונה לאות ש	להחליף אות ראשונה לאות ו	להחליף אות ראשונה לאות ד	להחליף אות ראשונה לאות מ
להחליף אות אמצעית לאות ל	להחליף אות ראשונה ב-ש' ואות אחרונה באות ר'	להחליף אות ראשונה לאות ה	להחליף אות ראשונה לאות ש	להחליף אות ראשונה לאות ו	להחליף אות ראשונה לאות ד	להחליף אות ראשונה לאות מ
להחליף אות אמצעית לאות ל	להחליף אות ראשונה ב-ש' ואות אחרונה באות ר'	להחליף אות ראשונה לאות ה	להחליף אות ראשונה לאות ש	להחליף אות ראשונה לאות ו	להחליף אות ראשונה לאות ד	להחליף אות ראשונה לאות מ
להחליף אות אמצעית לאות ל	להחליף אות ראשונה ב-ש' ואות אחרונה באות ר'	להחליף אות ראשונה לאות ה	להחליף אות ראשונה לאות ש	להחליף אות ראשונה לאות ו	להחליף אות ראשונה לאות ד	להחליף אות ראשונה לאות מ
להחליף אות אמצעית לאות ל	להחליף אות ראשונה ב-ש' ואות אחרונה באות ר'	להחליף אות ראשונה לאות ה	להחליף אות ראשונה לאות ש	להחליף אות ראשונה לאות ו	להחליף אות ראשונה לאות ד	להחליף אות ראשונה לאות מ
להחליף אות אמצעית לאות ל	להחליף אות ראשונה ב-ש' ואות אחרונה באות ר'	להחליף אות ראשונה לאות ה	להחליף אות ראשונה לאות ש	להחליף אות ראשונה לאות ו	להחליף אות ראשונה לאות ד	להחליף אות ראשונה לאות מ
להחליף אות אמצעית לאות ל	להחליף אות ראשונה ב-ש' ואות אחרונה באות ר'	להחליף אות ראשונה לאות ה	להחליף אות ראשונה לאות ש	להחליף אות ראשונה לאות ו	להחליף אות ראשונה לאות ד	להחליף אות ראשונה לאות מ
להחליף אות אמצעית לאות ל	להחליף אות ראשונה ב-ש' ואות אחרונה באות ר'	להחליף אות ראשונה לאות ה	להחליף אות ראשונה לאות ש	להחליף אות ראשונה לאות ו	להחליף אות ראשונה לאות ד	להחליף אות ראשונה לאות מ

פצחתם? איזו הנאה!
התקשרו לבנו ונקי פתרו בפסלמה-7 פצחנים
הקישו את מספר האגוז של חידה זו
פסלמו של פי ההוראות וקבלו 50 נקודות נוספות!

פקוד הערר

הוראות למצב החרום:
 1. בעקבות פשיטת החיות על ארצנו, יש להמלט למבצרים.
 2. אזהרה! קימת סכנת מות אף מהחיות המתרבות שבביתכם.
 3. יחלקו חוברות עם הנחיות כיצד להגיש עזרה ראשונה במקרה של בעיטת פיל, נגיחת שור, הכשת נחש ועוד.

רשת חניות המנעולים 'איפתח אל באב'

לרגל המצב יריד מכירות ענק של מנעולים לכל סוגי הדלתות והחלונות!!!
 בואו להגן על עצמכם!

דחוף!!!

היודע מה עלה בגורלו של בני לאחר שהנשר תפסו בכפר המדינה ועף אתו למרומים, נא להודיעני!
 עמרא אבו חטופא
 כפר רעמס

לשפת הארמון השר לעניני יהודים
הודעה חשובה לעם המוצרי
 מעתה אין לענות כלל את היהודים ואין לשעבדם קשות!

היום מיד כשנכנסנו לחדר השיעורים נעמד שמתילב ושאל: מהו החדר? התחילה תחרות מי ינחש. יצחק אמר שאלו ראשי תבות של ילדי "אנחנו יצאצאינו" מרכסים, מסניף "בית נסים" חיים, דודי, רפי, גדליה... ישראל העלה השערה שאלו מאכלים שלא אוכלים בפסח: חמץ, דגנים, רוגלאה, גלילות... מאיר המזכיר צחק ואמר שהם רחוקים מאד מאד מהפתרון, שהוא: חרם דרבנו גרשום.

רבנו גרשום היה גדול הדורות. נקרא 'מאור הגולה'. הוא חי בדור שלפני רש"י, ומדבר בערוך לפני 1000 שנה. כלומר, הרבה הרבה שנים לפני שפכא של סכא שלנו נולד. רבנו גרשום תמן כל מיני תקנות טובות ומועילות, ועשה עליהן 'חרם', שמי שעובר עליהן צריך תשובה וכפרה. א. יש חרם של רבנו גרשום, שלא יקרא אדם מכתבים של השני בלא רשותו.

ב. יש אומרים שהקורא, מלבד שעובר על החרם וצריך כפרה, נחשב גם גזלן.

ג. האסור הוא גם על פתיחת המכתב, וגם על הקריאה בו.

ד. צריך להזהר לא לגלות סודות של אחרים, ומה שאדם מזהיר שלא לומר, אין לאמרו בלא רשותו.

צוף התורה

גלוי סוד לצרף

שָׁרָה'לָה יוֹדַעַת סוּד גְּדוֹל שְׁלֹאָה'לָה סִפְרָה לָהּ
אוֹדוֹת מֵאֲרָע עֲצוּב שְׁהִיָּה בְּחַיִּיָּה. הִיא הִזְהִירָה אוֹתָהּ
מְאֹד שְׁלֹא לְסַפֵּר זֹאת לְאִף אַחַת. מִה שְׁקָרָה פְּתָאוּם,
שְׁהַמּוֹרָה כּוֹעֶסֶת מְאֹד עַל לְאֵה'לָה. שָׁרָה'לָה יוֹדַעַת
כִּי אֱלוֹי יִדְעָה הַמּוֹרָה אֶת אוֹתוֹ סוּד, הִיָּתָה שׁוֹפֵטֶת אֶת
לְאֵה'לָה לְטוֹבָה וְלֹא הִיָּתָה כּוֹעֶסֶת עָלֶיהָ. הָאֵם מְתָר
לְשָׁרָה'לָה לְגַלוֹת לָהּ אֶת הַסּוּד?

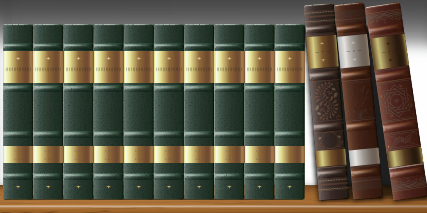
חידון יומי

גלוי סוד
1. אָסוּר
2. מְתָר
3. מְחַלְקֵת

חדר'ג מה?
1. חָרָם דְּרַבָּנִים גְּדוֹלִים
2. חָרָם דְּרַבָּנֵי גְרָשׁוּם
3. חָרָם דְּרַבָּנֵי גְרָמְנִיָּה

מעשה שהיה

זהירותו של רבי יצחק אלחנן בגלוי סוד

מעשה באחד מַמְדוּלֵי הַעֲשִׂירִים בְּקוֹבְנָה, שֶׁהִסְתַּבֵּף מֵאֵד בְּעֶסְקִיו, עַד שֶׁהִגִּיעַ לְמִצָּב שֶׁל פְּשִׁיטוֹת רֶגֶל (נְשָׂאִין לוֹ כֶּסֶף לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחוֹבוֹת שָׁלוֹ). אִישׁ לֹא יָדַע עַל מִצְבוֹ הַמֵּר וְהוֹנָאֵשׁ שֶׁל הַעֲשִׂיר הַהוּא. אוּלַם, הוּא בְּעִצְמוֹ וּלְבַדּוֹ יָדַע וְהָרְגִישׁ, שֶׁכָּכֵל רָגַע יוֹכֵל הָאֶסוֹן לְבוֹא; וּכְיָדוּעַ, גִּלְיָז סוּד זֶה יוֹכֵל לְקַרֵּב וּלְהִקְדִּים אֶת הָאֶסוֹן, כִּי כִשְׁאֲנָשִׁים שׁוֹמְעִים עַל מִשְׁהוֹ שְׂאֵלֵי לֹא יוֹכֵל לְשֵׁלֶם לָהֶם אֶת חוֹבוֹתָיו, מִמִּילָא הֵם מְמַהְרִים לְבוֹא וּלְתַבְעֵם מִמְּנֵה; וְהַתּוֹצָאָה: כִּשְׁכֹּלֶם בָּאִים יוֹד וְיָאִין לוֹ לְשֵׁלֶם... וְכֵה הֲלֵךְ הַיְהוּדִי הַעֲשִׂיר הַהוּא, נְבוֹךְ בְּעִשְׂתוֹנוֹתָיו, מִהַ יַעֲשֶׂה? הַחֲלִיט שֶׁיִּבְשֵׁ לְרַב הַעִיר שֶׁכֵּהוּ אֵץ בְּקוֹבְנָה, הַגְּאוּן רַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן, וּבְגִלְיָז לֹא אֶת הַסּוּד הַמֵּר וְהַנְּמַהֵר. רַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן שְׂאֵלוֹ, מַה הוּא הַסְּכּוּם הַדְּרִישׁ לוֹ כְּעַתָּה שֶׁיִּזְכֹּל לְהַחֲלֵץ מִן הַמִּצְרָה. עֲנָה לוֹ הַעֲשִׂיר: "עֲשָׂרִים וְחַמְשָׁה אֶלֶף רַבְלִים", וּבְיָמִים הָהֵם הָיָה זֶה סְכּוּם גְּדוֹל מְאֹד. וְשׁוֹב שְׂאֵלוֹ רַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן, וּלְכַמָּה זְמַן הוּא זָקוּק לְסְכּוּם כְּזֶה? כְּלוֹמֵר, שְׂאֵם יִשִּׁיג הַלְּוָאָה כְּזוֹ, מִתִּי הוּא חוֹשֵׁב יְהִי בִּיכְלָתוֹ לְשֵׁלֶם אֶת הַחוֹב? עֲנָה לוֹ הַעֲשִׂיר: "מִשְׁתִּים עַד שְׁלֹשׁ שָׁנִים". "טוֹב", עֲנָה לוֹ רַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן, לָךְ בְּשִׁמְחָה אֲכַל לַחֲמָה, אֲנִי בְּעִזְרַת ה' אֶתְאָמַץ וְאֶשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיג לָךְ הַלְּוָאָה כְּזוֹ".

בְּכִיּוֹת, הִרְהִיטִים הַמַּהְדָּרִים, כְּלֵי הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף הַמְּנֻחִים בְּאַרְנוֹת לְרֵאָוָה, וְהָלָה לֹא הָיָה נֶחֱשָׁב לְכֹן תּוֹרָה, וְגַם לֹא הָיָה מִהַמְהַדָּרִים בְּמִצְוֹת, וְלֹא הָיָה מְקַבֵּל כְּנֻדָּן גְּדוֹל, וְכָכֵל זֹאת, לְאוֹר הַעֲשִׂירוֹת הַרְּבִיָּה שֶׁרָאָה שָׁם, הַחֲלִיטוּ לְבַקֵּשׁ מִמְּנֵה תְּרֻמָּה גְּדוֹלָה יוֹתֵר, וְהֵם הִצִּיעוּ לְפָנָיו אֶת גְּדוֹל וְחִיצוֹת הָעֲנָן.

- הַעֲשִׂיר פָּנָה לְרַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן וְשְׂאֵלוֹ:
- כְּמָה הַעֲרִיף אֲדוּנִי שְׂאֵתוֹ?
- עֲנָה לוֹ רַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן:
- מֵאֲתֵיב רַבְלִים.
- אָמַר הַעֲשִׂיר:
- אֲנִי מוֹכֵן לְתֵת תְּרֻמָּה זוֹ, אֲכַל בְּרָצוֹנִי לְדַעַת בְּשִׁבִיל מִי זֶה.
- תְּשׁוּבָת רַבִּי יִצְחָק הִיָּתָה תְּקִיפָה וְגִרְוָה:
- לֹא דְבַר זֶה לֹא!
- אָמַר הַעֲשִׂיר:
- אֲתוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת רַבְלִים, אוּלַם רַב בְּתַנְיָא זֶה שְׂאֵדַע בְּשִׁבִיל מִי זֶה.
- וְשׁוֹב הִיָּתָה תְּשׁוּבָתוֹ שֶׁל רַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן:
- לֹא וְלֹא!
- הַעֲשִׂיר לֹא עִזַּב אֶת הַמַּעֲרָכָה, וְהִתְחִיל לְשַׁדֵּל אֶת רַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן שֶׁיִּסְפְּכִים לְגַלּוֹת לוֹ מִי הוּא הַנְּצִרָה, וְשְׂאֵל לְרַב כְּמָה כֶּסֶף כְּכֹר הַשִּׁיג.
- בְּעִרְוָה מַחֲצִית הַסְּכּוּם, הִיָּתָה הַתְּשׁוּבָה.
- אָמַר לוֹ הַעֲשִׂיר:
- וְשִׁמְעָה אֲדוּנִי הַרְבֵּה, אֲנִי מוֹכֵן הַנְּשִׁלִים לוֹ אֶת כָּל הַסְּכּוּם, וְיַחֲסֹף אֶת כָּל הַטְּרָח. לְכִי הַבְּנָתִי, קוֹבֵץ הַכֶּסֶף הַרִי זֶה מִיָּגַע מְאֹד, וְגַם זֶה כְּרָוָה לְפַעֲמִים כְּעֵלְבוֹנוֹת וְכֵאֵי שְׂכִיעוֹת רָצוֹן מִהַבְּקָרִים. אֲכַל רוֹצֵה אֲנִי לְדַעַת בְּשִׁבִיל מִי זֶה!
- כֵּאֵן הִתְחִיל לְהִתְעַרֵּב גַּם הַנְּכַבֵּד שְׂלָוָה אֶת הַרְבֵּה בְּפַעֲלָתוֹ זוֹ, וְאָמַר לְרַב שֶׁהוּא מוֹכֵן לְצֵאת הַחוּצָה וְהַרְבֵּה יִמְסֵר אֶת הַשֵּׁם לְעֲשִׂיר הַנְּכַבֵּד הַזֶּה, וְגֵדָאֵי מְאֹד הַדְּבָר לְחֹסֵף זְמַן וְיִגְיַעָה לְדַפֵּק עַל הַפְּתֻחִים.

הַסּוּחֵר הַהוּא, כִּשְׁמַעוֹ דְבָרִים אֵלָה נִבְהַל קָצַת, וְאָמַר לְרַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן: "יִסְחַל לִי אֲדוּנִי הַרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי הִיא שְׂאֵף אֶחָד לֹא יָדַע מִזֶּה, וְזֶה הוּא סוּדִי בְּהַחֲלוֹתִי" וְעַל זֶה עֲנָה לוֹ רַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן בְּמַתְק שְׂפָתָיו: "אֵל תְּדַאֲגֵי הַדְּבָר יִשְׂאֵר טַמֵּא וְגִנּוּז אֲצִלִּי".

רַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן פָּנָה לַיהוּדִי מִנְּכַבְדֵי וּמַעֲשִׂירֵי קוֹבְנָה שֶׁיָּחַד אִתּוֹ יְלָךְ וְיַדְפִּיק עַל פְּתֻחֵי נְדִיבִים, לְבַקֵּשׁ שֶׁיִּתְּנֵהוּ הַלְּוָאָה לְזְמַן אַרְוָה, וְיַחֲדָה הֵם סוּדֵרוֹ וְשִׁמְיָה וְהַעֲרָכָה כְּמָה יִדְרֹשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד. פְּמוֹנָן שְׂרַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן לֹא גָלָה אֶת הַסּוּד גַּם לְשִׁתְּפוֹ בְּעִשְׂיָה זוֹ. וְכֵה הִלְכוּ רַבִּי יִצְחָק אֶלְחָנָן עִם הַנְּכַבֵּד וְרִשְׁמֵית הַעֲשִׂירִים בְּיָדָם.

אֲחֵרֵי שֶׁבְּקָרוּ כְּעֲשָׂרִים אִישׁ וְהִשִּׁיגוּ כְּמָה שֶׁהִשִּׁיגוּ, נִקְלְעוּ לַיהוּדִי עֲשִׂיר מִכָּל מְאֹד. כִּשְׁנִכְנְסוּ לְבִיתוֹ הִתְפַּעֲלוּ שְׂנִיָּהֶם מְאֹד מֵרַב הַעֲשִׂירוֹת הַנִּרְאִית

הרב בקול פסקני הכריז:
 - לא ולא! מוכן אני להקדיש את כל כחי ומרצי, טרחתי וזמני היקר לי מאד, ולא לגלות את השם בכל מחיר שבועולם!
 - אם כן, אמר העשיר, הכול על הזמן. אני מעמדתי לא אזוז. אינני נותן רק לשאדע בעד מה אני תורם.
 הרב וכן ליתתו נפרדו מהעשיר בדברי ברכה ובברכות נימוס, והלכו כלעמט שפא.

הם לא הרחיקו ללכת, והעשיר רץ אחריהם להשיגם, ובפניתו לרבי יצחק אלחנן אמר לו העשיר:

- יסלח לי אדוני הרב, בקשתי מהרב שיקציב לי זמן שאוכל לבוא אליו ולדבר עמו ביחידות, וממש ביחידות, בארבע עינים.

הרב ענה לו, שאם טוב בעיניו יבוא בשעה עשר בלינה.

בשעה המדקרת הופיע העשיר בבית הרב, ופנה לרבי:

- אדוני הרב, בפגישתנו היום בבקר ראיתי והרגשתי שהסודיות של מעלת כבודו היא ממש כמו כספת של פלדה. הלוא רציתי לתת חמשה עשר אקרף רבלים, סכום ענקי כזה, ואדוני עמד בדעתו התקיפה לא לגלות לי בעד מי התרומה הנדרשת ואמרת, אנצל את ההזדמנות הזאת, ואגלה למעלת כבודו את הסוד שלי: מצבי הוא ממש מזעזע. מחזור הכספים של עסקי מסחרי גדול מאד, והכל תלוי ברגע זה על בלימה. כל רגע עלול הפל להתמוטט, וכמוכן שאף אחד אינו יודע מהה. כל בתי הררשת הבנקים והסוחרים נותנים לי הלאות, אכל הימים ספורים, ומי יודע מה ילד יום. נחוץ לי סכום גדול כהלאה למשך שנותים, ובקשתי ממעלת כבודו שפאשר יגמר כהצלחה את עבודתו החשובה בעד אותו גבי אלמוני, שיעשה זאת גם למעני...

הרב הבטיח לו, וכן עשה. וכל הענין הזה היה נשמר בסודי סודות, ולוי שאותו עשיר עצמו ספר זאת בשעת פטירתו של רבי יצחק אלחנן. ומספרים, כי למחרת פגישת העשיר השני עם הרב, הגיע אותו נכבד שלאה את הרב לאסוף כספים בעבור העשיר הראשון, ושאל: מה דבר אותו עשיר עם הרב אמש? האם נתן לבסוף את הסכום שדבר עליו? והרב ענה: אי אפשר לגלות גם את הסוד הזה...

יום שלישי י"ח בניסן גי דחל המועד פסח

תזכרת

נזכר כי היום חל המועד,
 ואין עושים מלאכה
 שאינה דבר האבד
 או צרך המועד!

הַתְּבִנָּיִת עִלְּמִלִּים

רַחֵם: קֵל

מֵצְאוּ בַּתְּפִזְרוֹת אֶת הַתְּבִנָּיִת שֶׁלְּפִנִּיכֶם, בְּאוֹתוֹ כֵּן וּבְאוֹתָהּ מֵתְכַנֵּת שֶׁל צְבָעִים.
צַרְפוּ אֶת הַמְּלִים הַמוֹפִיעוֹת עַל הַתְּבִנָּיִת שֶׁמֵצְאֶתֶם לְמִלִּים מְכֻרֹת מִלִּיל הַסֻּדְרָ!

מטבחון
מוזמנים לפצח...!

א	ב	ד	ב	ק	א	ד	י	ה	ס	א	צ	ד	י
ב	ת	א	י	צ	י	ב	ל	ט	י	ה	ו	ה	ב
כ	ח	ת	ל	כ	ח	ל	ב	כ	ז	ח	י	ה	ה
א	צ	ה	י	א	ו	י	ח	ש	א	ל	כ	מ	ל
ס	י	ל	כ	ו	ע	ו	ס	ת	ח	מ	ב	ר	ב
ד	ב	ק	ר	כ	ד	ג	כ	כ	ש	צ	ב	י	ב
א	ה	ע	א	ה	ש	י	ה	ז	ת	ו	ה	ה	ה
ח	י	ס	ש	צ	ר	ח	י	ל	ב	ג	א	ח	א
ע	ל	ה	ד	ה	י	ג	ר	כ	ד	ס	ח	ל	ג
י	ש	ר	ר	ת	ה	ז	ל	ב	א	י	ד	ו	ק
א	ר	י	ל	י	ח	א	ס	ה	ל	א	ה	א	ו
ר	צ	ב	ד	ז	ב	ל	פ	ד	ט	צ	ק	ר	י
י	ה	ל	ת	ש	ר	ג	ר	ב	י	ה	ו	ת	ה
צ	ז	א	ה	ט	ה	ח	ל	ר	ם	י	ר	צ	ס

פִּזְרוֹת? אֵיכֵן הַאֲהָ!
הַתְּבִנָּיִת לְקוֹ וְנִקֵּי פִתְרוּ בַּעֲלֵמֶה-7 פִּזְרוֹת
הַקִּישוּ אֶת הַמִּסְפֵּר הָאֲכִילָה עַל חִדְקָה 15
פִּזְרוּ עַל פִּי הַהוֹרָאוֹת וְקִפְלוּ 50 וְגִדְלוּ נוֹסֶפֶת!

משרד הבריאות

ידיעות נחוצות לרנל המצב:

1. מגורים משתפים עם בעלי חיים באותו בית עלולים לגרם לתחלואה, אי לכך משפחות השוהות עם בהמותיהם בבית שלהם כדי להצילן מהמגפה המשתוללת בחוץ, עליהן לצאת מן הבית לחצר או למצא מקום מגורים אחר.
2. כלים או בגדים וכדומה שיצאו מהבית בו נמצאות הבהמות, יש לחטא אותם היטב טרם השמוש בהם.

פקוד הערף

חובה לכסות את האף והפה וכן לאטם את חלונות הבית מפני החיידקים שנוצרו כתוצאה מהפגרים הפזורים ברחבי המדינה.

מוקד חלוצי והצלחה

דרושים מחלוצים!

עקב מותם הפתאומי של הבהמות, רוכבים רבים נמחצו למנות תחתיהן והמוקד זקוק למתנדבים למטרות חלוצי וזהו הקרבנות. אין צרה בודע מקדם.

תנווה "דיר ודירה"

אנו נמצא קונה יהודי לדיר/רפת/ארנה כולל הבהמות, כדי להצילם מהמגפה. קימת אפשרות גם לשתפות. מאחר שהמכירות הפיקטיביות ספגו הפסדים ממלץ למכור דרך משרדנו האמין והותיק!

"מי יודע" נכנס אחד מרבני הארגון לחדר השעורים, "את אחד מי יודע?"
ילדי "אנחנו וצאצאינו" מכל הארץ פצחו במנגינה של ליל הסדר: אחד מי
יודע, אחד אני יודע, אחד אלקינו, אלקינו...

לא לזה התכוונתי, אמר הרב. יש אחד מי יודע' שהסטיפלר זכר צדיק לברכה
היה שר, שיר שלמד בישיבת נובהרדוק פה למד, והוא מסדר על סדר
המשניות: אחד מי יודע, אחד החופר בור שיח ומערה, שנים אוחזים בטלית,
שלשה שאכלו כאחד, ארבעה אבות נזיקין, חמשה תמין וחמשה מועדים...
ומה הם ארבעה אבות נזיקין? הוא הפסיק ושאל. ואלימלה, האשדודי מסניף
בעלז, קרא מייד: שור, בור מבעה והבער.

ומהו בור? חזר הרב ושאל. בור הוא דבר עמק שחופרים אותו ואפשר לפל
בו, השיב אלימלה.

נכון! ויש עוד כפה - אמר הרב. עוד הרבה דברים נכללים בכלל הנזק הנקרא
'בור', ופרט:

א. אסור לאדם להזיק את חברו. ולא רק שאסור הוא להזיק אותו בעצמו,
אלא שאסור לו שיעשה זאת על ידי ממונו. דבר זה נקרא נזקי ממון. כלומר,
עליו לשמר על חפציו ודבריו שלא יזיקו אחרים. למשל: אם יש לו כֶּלֶב, עליו
לשמרו שלא ינשוף. אם יש לו תרנגולים, עליו לשמרום שלא יזיקו את השכנים,
למשל שלא ילכלכו דברים שלהם. (שתי דגמאות אלו שיכות לנזקי 'שור'
ומבעה' - מי זוכר את מסכת בכא קמא?)

ב. כמו כן אסור לאדם לעשות בורות במקומות שנמצאים אנשים והם עלולים
למעד לתוכם ולהנזק.

ג. ולא רק בור ממש, אלא יש להפנע
מלעשות כל תקלה שעלולים להתקל בה
ולהנזק. (כל תקלה נקראת בשם 'בור').
לכן אסור להשליך לרשות הרבים קלפות,
בילונים, שברי כלים, אבנים, חמרי בנייה,
וכל מכשול העלול לגרום נזק!

צוף התורה

מי אחראי לקריסת האולם?

לפני כמה שנים קרסה רצפת אולם שמחות באמצע חתונה, ואנשים נפלו אל האולם שתחתיו [שבדרך גם היה ריק וכך מספר הנפגעים היה קטן יותר], הם נחבלו ונזקו. לאחר מכן נודע כי האולם נבנה בשיטת בניה גרועה, מה שגרם שהקפיצות בעת הרקודים מוטטו את הרצפה. תלמידי החכמים שנדרשו למעשה זה, נשאלו: ברור שבעל האולם לא ינקה מדיו שמים; השאלה אם הוא גם חיבב דיני אדם לשלם את כל נזקי הנופלים, או שמא אינו אחראי לקריסת רצפה שנגרמה למעשה על ידי הרוקדים וקפיצותיהם, בעוד הוא אינו אלא הגורם בלבד.

מקורות:

שור"ת הרא"ש פ"ל פו סי' ו,
שלחן ערוך ח"ש משפ"ט
סימן שז סעיף ג.

חידון יומי

קלפות ונילונים
המשלכים ברחוב
נחשבים נק הנקרא

1. 'אש'
2. 'שור'
3. 'בור'

"נזקי סמון" פרושו

1. כְּשֶׁסָמוֹנוּ הַזֵּיק
 2. כְּשֶׁסָמוֹנוּ הַזֵּיק
 3. כְּשֶׁנִּתְּן סָמוֹן
- למישהו ושלם לו כְּדִי שֶׁיֵּזֶיק

מעשה שהיה

זהירות שהפְּרָה לא תזיק אֶפְלוֹ לְגוֹי

ה"חֶפֶץ חַיִּים" קִבֵּל מַחְמִיו מְעַט מִזְמַן עַל מְנַת שְׂיַעֲסֵק בּוֹ לְפָרְנֶסְתוֹ. מֵאַחַר שְׁרָאָה כִּי הַסּוֹחֲרִים מְרַבִּים לְרִמּוֹת בְּעֵינֵי מִסְחָר, סָרַב לַעֲסֹק

בָּכָה, וְתַחַת זֹאת הֶחְלִיט לְרַכֵּשׁ בְּמַעַט כֶּסֶף זֶה - פְּרָה, כְּדִי לְהַתְּפָרֵס מִחֻלְכָּה. אָה, כְּבֵד הָיָה מִמֶּנּוּ בְּתַחֲלָה לְהַשִּׁיג פְּרָה בְּהִתְאָם לְחֶפְצוֹ: הָאָה חֶפֶשׁ פְּרָה מְחֻסְרֵת קִרְנִים, כְּדִי שֶׁלֹּא תַחֲשֵׁק וּנְפֹשָׁה אִי פַעַם לְנֹגַח פְּרָה אַחֲרֵת אוֹ אָדָם; וְכִי כִי־צַד יִגְדֵל מִזִּיקָה? לְאַחַר חִפְזִים מְמַשְׁכִּים, הִצְלִיחַ בְּכָל זֹאת לַקְנוֹת פְּרָה כְּאֲשֶׁר בְּקֹשׁ. וְאִז, הָאָה עֲצָמוּ הָיָה מְשֻׁנֵּיחַ הַיֵּטֵב כִּי בְלִילָה תְּהֵא דָלֵת הֶרְפֵּת נְעוּלָה כְּדָבְעִי! וְכִשְׁהוֹצִיאָהָ לְמַרְעָה, הִפְקִידָה תַּחַת שְׂמִירָה מְעֻלָּה לְבָל תִּבְעֵר חֲלִילָה בְּשָׂדֶה אַחֵר. אֵרַע וּבְנִסְעוּ פַעַם מִבֵּיתוֹ, שֶׁכַּח לְהַזְהִיר אֶת בְּנֵי בֵּיתוֹ לְנַעַל הַיֵּטֵב אֶת הַדָּלֵת וְלִשְׁמֹר עַל הַפְּרָה לְבָל תִּגְרָם הַזֵּק לְאַחֲרִים. לְכַשְׁנֹכְרִי, שְׁלַח שְׁלִיחַ מִיַּחַד מִן הַדְּרוֹג לְהַזְהִיר עַל כָּף.

מְלַבֵּד הַפְּרָה, הַיְתָה לוֹ גַם חֲלֻקַת אֲדָמָה. הָיָה זֶה חֶלֶק מִהַנְּדֻאָה שֶׁהַעֲנִיק לוֹ חוֹתְנּוֹ ר' שְׂמַעוֹן, וְהוּא הַמְּגֵרֵשׁ שֶׁעָלְיוֹ נִבְנְתָה לְאַחַר זְמַן יְשִׁיבְתוֹ הַגְּדוּלָה וְהַמְּפָרְסֵמֶת. הָיָה זֶה מֵעֵין גֹּן הַסְּמוּךְ לְבֵית מְגוּרָיו. פַּעַם נִמְלְכוּ בְּנֵי בֵּיתוֹ וְזָרְעוּ שָׁם מְלַפְפוֹנִים, שֶׁמִּכְרִיתָם הָיוּ עֲשׂוּיִים לְהַכְנִיס רְחוּם נְפָרִים. לְכַשְׁנֹדֵעַ הַדְּבָר לֵר' יִשְׂרָאֵל מְאִיר, הַתְּמַרְמֵר מְאֹד: - הַכִּיצַד? טַעַן, הֲלוֹא עַל יְדֵי זֶה יִפְגְּעוּ הַיְהוּדִים הַמּוֹכְרִים מְלַפְפוֹנִים שֶׁעֲלִיָּהֶם פְּרִנְסֵתָם! אֲנִי עֲצָמְנוּ הֲלוֹא אֵינְנוּ זְקוּקִים לְכָה, שֶׁהֲלוֹא, בְּרוּךְ הוֹי, יֵשׁ לָנוּ פְּרָה הַשּׁוֹפְעֵת חֶלֶב לְמַחֲתָנוּ, נִמַּק אֶת טַעֲבָתוֹ.

בְּסוֹפוֹ שֶׁל דְּבָר, הַמְּלַפְפוֹנִים לֹא עָלוּ יָפָה. הַזָּרַע לֹא הִצְלִיחַ, עַד כְּדִי כֵּן שֶׁנֶּאֱלָצוּ לְחַרֵּשׁ מִחֻדָּשׁ אֶת הַגֶּן וְלִזְרַע בּוֹ תַפּוּחֵי אֲדָמָה, שְׂדֵי וְקָא עָלוּ יָפָה בְּאֶפְסוֹ יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וְר' יִשְׂרָאֵל מְאִיר הָיָה שֶׁבַע רְצוֹן.

בְּרִאוֹתוֹ כִּי פְּרִנְסֵתָהּ שֶׁל מְשֻׁפְחָתוֹ כְּכָר מְבֻטָּחַת בְּמִדָּה מְסִימָת, הָיָה עוֹזֵב מִזְמַן לְזְמַן אֶת בֵּיתוֹ וְנוֹסֵעַ לְלַמֵּד בְּכַרְישׁוֹת בְּעִירֹת הַסְּמוּכוֹת כְּגוֹן אֵישִׁישׁוֹק וְהַשִּׁישׁוֹק וְכִדּוּמָה. בְּשָׂהוֹתוֹ בְּשִׁישׁוֹק, שְׁלַח פַּעַם מִכְּתָב בְּיַד הָעֶגְלוֹנִים שֶׁנִּסְעוּ לְיוֹם הַשּׁוֹק בְּרִאדִיו,

יום רביעי ייט בניסן ד' דחל המועד פֿסח

תזכרת

גם אם אנו נוסעים לברקר
קרובים או למקומות
אחרים, לשמור על הקביעות
היומית של הלמוד, שלא יתקיים
בנו חלילה אם תעזבני יום יומים
אעזבך!

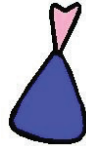
ובקשם להיטיב עמו ולמסור
את המכתב ליד אשתו תכף
עם בואם שמה, ועו, הדגיש,
כי המכתב הוא חשוב מאד.
סברו העגלונים כי אין זאת
אלא שהמכתב מכיל סודות
מסחריים חשובים, ולא יכלו
להתאפק מלגלותם, לפיכך
עשו מעשה אשר לא יעשה
ופתחו את המכתב כדי
לקרא בו. אך, מה נשתוממו
בראותם כי בסך הכל
נכתב בו רק פדברים הללו:
בהיות ובפעלים הם לפרה
ואחראים למעשיה, לפיכך
תזהר מאד שלא להוציאה
החוצה כיום השוק, מאחר
ועוכרות אז הרבה עגלות
של נכרים, מהן עלולה
הבהמה לחטף מעט שחת,
וכן נח (גוי) הרי איננו מוחל
גם על פחות משנה פרוטה,
והרי זה אפוא גזל...
ספור זה ספר רבי משה
מאיר ישר, תלמידו של
החפץ חיים.

פתייתים מסתתרים

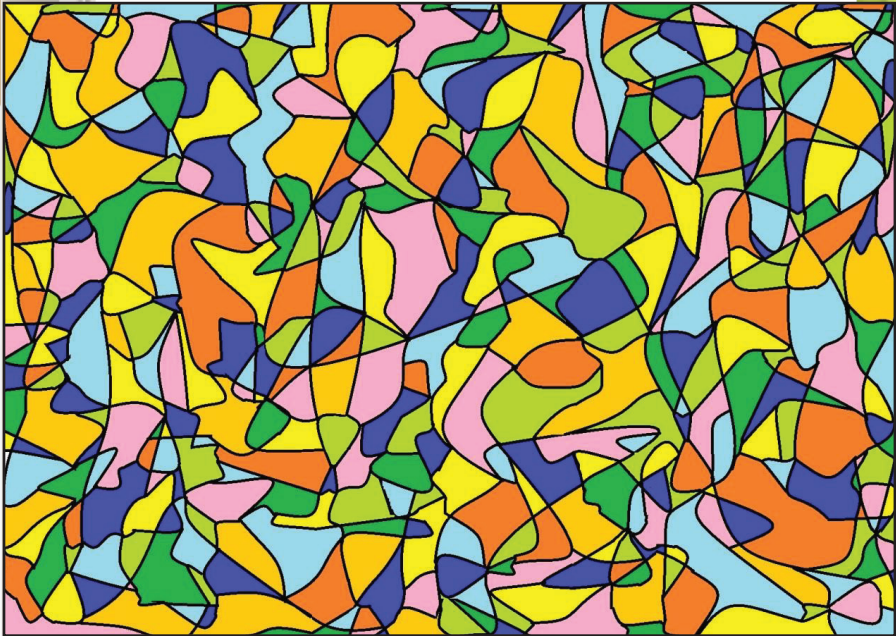

רצה: קל

מצאו עשרה פתייתים מסתתרים בעמוד זה!
הפתייתים מונחים בכאנים שונים ובצבעים שונים.
שימו לב - לא להתבלבל!!!

מטבחון
מוזמנים לפצח...!

פצחטחם? איכו תאָה!
התקשרו לקו ונזכי פתרו בפסקתה-7 פצוחים
הקישו את מספר האכזב של חיפה 05
פצחו של פי ההוראות וקבלו 50 זבלות נוספות!

אגוד בתי המרקחת

הודעה נחוצה לצבור

אין ברשותנו שום משחות, סמי רפואה ושקויים אשר יוכלו להסיר את הנגעים הקשים. אי לכך נא לא לפנות לרוקחים בענין זה!

בתקנה להבנה ואתכם הסליחה

משמור החוף

אזהרה:

מאחר שהרחצה במי הנילוס מזיקה לגוף נגוע, המענגן להכנס למים עושה זאת על דעת עצמו ובאחריותו! הרינו להזכירכם כי שרות המצילים הפסק מאז מגפת הדם.

מתנצלים על אי הנחיות הזמנית

בית הנשיא

לשכת הארמון

פרס ואת הוקרה מנשיא המדינה ינתנו למוצא נסחת רפוי לשחין.

על המוצא לעמד בתנאים הבאים:

1. נסחה המרפאת לפחות 3 מתוך 24 מיני השחין המשתוללים בארץ.
2. יש להגיש את הנסחה תוך שבוע ימים.

משךד הפריאות
משרד הבריאות

בעקבות תופעת הפצעים המגלתיים יש לשמור על הפללים הבאים:

1. אין לגעת בהם או לגרד אותם.
2. אין לשטף אותם במים.
3. אין למשחם בשום משחה שהיא.

פעלות אלו גורמות להקמרת המצב ולהגברת הפאב!

מאיר המזכיר נכנס לחדר השעורים כשחייב על שפתיו, וספר לילדי "אנחנו וצאצאינו" היושבים סביב לשלחן: "אתמול בלילה, לאחר ששכר פניתי לישון, הטלפון צלצל. מי מתקשר למזכיר 'אנחנו וצאצאינו' בכזו שעה? חשבת. הרמתי מיד, ושמעתי קול כהול שואל: משפחת כהן? השבתי בשלילה, והלה אמר: סליחה, שלום, ונתק."

יעקב, מסניף נחלת יוסף' באפקים, נזכר בספור ששמע בדרשה בליל שבת מהרב. הרב ספר על אדם שהיה צריך לבקש מחברו סליחה על משהו לא טוב שעשה לו, ולפי שהתבייש לעשות זאת שאל את הרב האם הוא צריך לפרט על מה הוא מבקש סליחה. הרב אמר לו שאין צורך, ואז הוא התקשר לאותו אדם, ושאל: משפחת גרינפלדשטיין? וכאשר הלה ענה 'לא', אמר: אה, סליחה סליחה, ונתק... כמובן שסליחה כזו היא 'חוכא ואיטולא' (צחוק ולצננת) ואינה מועילה.

מאיר אמר כי צריך לדון לכף זכות את אותו יהודי שהעיר אותו מהשנה, אכל צריך ללמד ששמתקשרים בשעות לא רגילות, לכדק היטב את המספר כדי שלא לטעות ולגרם לכמה וכמה דברים רעים: הדבר עלול להעיר מישהו מהשנה, והרי זה גזל שנה (ויש אנשים מבגרים שאחרי שהתעוררו כבר אינם יכולים להרדם!), וכן הטלפון בשעה החריגה עלול להבהיל אנשים לחנם, ששא קרה במשפחה משהו נורא.

א. המפריע את חברו משנתו, כותב בעל הקרן לדוד' (מגדולי רבני הונגריה), עובר על הלאו זלא תונו איש את עמיתו שנגמר על המצער את חברו, ומבטל מצות 'אהבתך לרעך כמוך'.

ב. על כן יש להזהר שלא להפעיל רמקול וכל דבר מרעיש, בשעות המקבלות כשעות שנה.

ג. אין לצלצל או לדפק בדלת, בשעות המקבלות כשעות שנה, כאשר הישנים עלולים להתעורר.

ד. כאשר אדם עושה מנין בביתו בשעה מקדמת או מאחרת, וכן כאשר הוא עושה שמחה (למשל 'שבע ברכות') בשעות המנוחה,

ועל ידי כך נגרם רעש, חובה לסגור את החלונות כדי שלא להפריע לשכנים.

צוף התורה

להעיר את אבא לקדוש לבנה

אבא הלך לישן אחר יום ארוך ומעיף. בשעה מאחרת התעורר ועָקַי וְרָאָה כִּי הַלְבָנָה זורחת ואינה מכסה בעננים. היה זה אחר שבועים רצופים בהם לא נראתה, ואי אפשר היה לעשות קדוש לבנה. היום הוא אפוא היום האחרון, והנה - באה ההזדמנות. האם יעיר את אבא? או, שָׁמָּא, כִּיּוֹן שֶׁהוּא יֵשֵׁן, הוּא אָנוּס וּפְטוּר?

מקורות: ספר חסידים סי' שלו,
חיי אדם כָּלֵל סו סעיף יא,
ערוך השלחן יורה דעה
סימן רמ סעיף מ.

חידון יומי

לעשות שמחה
בשעות הפנויה

1. כִּתֵּר
 2. אָסוּר
 3. כִּתֵּר אֶךְ יִסְגֵּר אֶת הַחִלּוֹנוֹת
- כדי שלא להפריע לשכנים

המפריע לחברה לישן,
עובר על

1. לא תגזל
2. לא תונו איש את עמיתו
3. לפני עור לא תתן מכשול

מעשה שהיה

לא להעיר אדם ישן!

הגאון הגדול רבי יעקב יצחק רוזנרמן זצ"ל ראש ישיבת בלטימור, למד בשעתו בישיבת סלבודקא. יום אחד התחבט בקשׂיא עמקה בסגיא. נועץ בחבריו האריות שפחבארה, מרנן הגאונים רבי אהרן קוטלר ורבי יעקב קמינצקי, ולא מצאו תשובה. החליטו לשאל את הגאון רבי ליב מוילקומיר.

הגאון רבי ליב - מזקני גאוני דור ידעה היה. חותנו של מרן הרב מפוניבז' זצוק"ל. שנים רבות כהן ברבנות העיר וילקומיר, לעת זקנותו פרש מן הרבנות ועבר לעיר קובנה כדי לשקד על התורה ללא הפרעות. לשם פנה רבי יעקב יצחק. הוא חצה את הגשר המפריד בין סלבודקא לקובנא, הגיע לביתו של רבי ליב ופרש לפניו את הקשׂיא.

שמע רבי ליב את הקשׂיא, הוציא את הגמרא, התעמק ונזכח לדעת שהקשׂיא חזקה כבדול. כחו דרכים שונות לתרא, ובטלן. בסוף קם, לנה את הכחור והזהיר אותו מפני הפחתים שבדרכים, לכל יכשל בהם באישון ליל.

רבי יעקב יצחק שב לאכסנייתו ועלה על יצעו. בבקר געור רבי יעקב יצחק, פותח את עיניו, והנה הוא רואה את הגאון רבי ליב בחדרו עומד ונצב עליו... הגאון בן השמונים נשש עומד וממתין לו! נרעש קם ממטתו ומהר לטל ידיו.

- לשם מה הרב הטריח עצמו לכאן? שאל במלוא הכבוד.
- הריני ממתין שתתעורר, השיב הגאון במתינות, והמשיב:
- אמש לאחר שהלכת מביתי, שכתי להתבונן בקשׂיא שהקשית ועלה בדי להגיע לתרוץ הנכון. מיד שמתי פעמי לישובה, בברתי היכן אתה לו, והנה אני כאן. אם תברך ברכת התורה, אפרש לפניך את התרוץ.

- מכין אני שיהרב נמצא כאן כבר שעות ארוכות, ולמה לא העירני? שאל הכחור.
הגאון הישיש התחלחל והשיב:

- מה זה עלה בדעתך? הרי זה גזל שנה! תהיה זו מצות תלמוד תורה הבאה בעבירה אם הייתי מעירך...

יום חמישי כי בניסן הי דחל המועד פסח

להוציא מן הבגדים את המקצה
שהנחנו בהם בימי חל המועד,
אם אנו לובשים אותם גם בחג!

לזכר להכין ערובי תבשילין!

הידעת???

- איסור יציאה מחוץ לתחום, הוא גם ביום טוב, ולא רק בשבת!!!

[שו"ע סי' תט"ז ס"ה]

- כשיום טוב חל סמוך לשבת [כמו שביעי של פסח השנה], צריך להניח את העירוב תחומין במקום שהוא יכול להגיע אליו ביום הראשון, אף אם הוא הולך מחוץ לתחום רק ביום השני!!!

[שו"ע סי' תט"ז ס"ג]

ערבתם' הוועד לעיני תחום שבת
בהכוונת גדולי ההוראה שליט"א

0722-722-909

קו המידע לשאלות ובידורים בענין תחום שבת ולהרשמה לעירובי התחומין

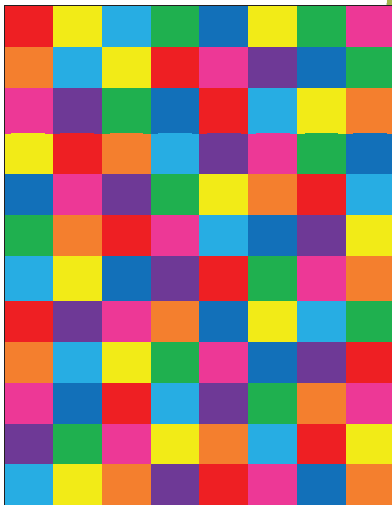

רְחֵה: קָל - פִּינוּנִי

שְׁמַעִיהָ קָבַל מֵאֲבִיו מַעֲטָפָה וְכִתּוּכָה שְׁנֵי שְׁקָפִים צְבֻעֹנִים. עֲזְרוּ לְשְׁמַעִיָּה לְפַעֲנָה מֵה צָפוֹן בְּשְׁקָפִים!
 "הִנְיִחוּ" אֶת שְׁקָף הָאוֹתִיזִת עַל גְּבִי שְׁקָף הַמְשַׁבְּצוֹת, בְּדַקּוֹ מִהֵן הָאוֹתִיזִת הַבּוֹלְטוֹת וְצָרְפוּ אוֹתָן לְצָפוֹן מִלִּים!

מטבחון
 מוזמנים לפצח...
 מטבחון

ב	ס	ש	ל	כ	פ	ט
נ	ל	ר	ג	ו	ד	ע
ר	ו	ד	ו	ר	א	י
ם	ב	ק	ש	-	א	ה
ט	-	ם	ד	ב	א	ה
ת	ו	א	ר	ש	ל	א
ת	י	ר	ת	ס	א	ל
ש	ו	ס	א	ר	פ	ע
ו	ש	ל	-	א	ל	י
ד	ר	א	ו	ה	ב	ק
ל	א	-	ג	ד	א	נ
ם	-	ר	פ	א	כ	ש

פִּינוּנִי? אֵיזוֹ הָאֵהָ!
 הַתְּקִירוּ קָבוּ וְנָקִי פִּתְרוּ פִּלְמוֹתֶיהָ 7 פְּצוּתִים
 הַקִּישוּ אֶת חֲסֵפֵי הָאֶצֶב עַל חִיָּה זוּ
 פִּצְחוּ עַל פִּי הַהוֹרְאוֹת וּקְבְּלוּ 50 נִקְדוֹת נוֹסֶפּוֹת!

